

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re FLOODS IN ARANIAR AND SERIOUS DAMAGE
TO ADJOINING VILLAGES AND PONNERI TOWN

[Sri M. A. Manickavelu] [15th November 1957]

made available to the people in the villages affected by floods. Free distribution of foodgrains has also been made to the people who have been rendered homeless. Cash grants for damaged houses amounting to Rs. 3,945 have been sanctioned up to 7th November 1957. The Government are taking every possible effort to give adequate relief to the people affected by the floods.

IV.—DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN
THE YEAR 1957-58—GENERAL DISCUSSION AND VOTING ON
DEMANDS.

MR. SPEAKER : We shall now have the general discussion on the Demands for Grants for Further Expenditure in 1957-58.

The Hon. Minister wants 15 minutes to reply. I suggest that we allot one and a half hours for the general discussion. At the rate of ten minutes to each Member, nine Members can take part. At 11-30 the Hon. Minister will reply. After 11-45, we shall take up the cut motions on the various Demands. I presume this arrangement is agreeable to the House. Including the Leaders of parties, each Member will be given ten minutes. At 11-45, we shall take up the cut motions. After Demands are disposed of, we shall take up Government Bills.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கைகள் மீது என்னுள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்திய ஜூன் ஒழிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற நில வரியைப் பற்றி அரசாங்கம் இதுவரையிலும் தெளிவாக ஒரு கொள்கையும் வகுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ரயத்துவாரி நிலங்களுக்கு ஒருமாதிரி வரி, ஜூன் ஒழிப்புத் திட்டம் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலங்களுக்கு ஒருவித வரி, ஆக இரண்டு வித வரிகள் இப்பொழுது அமுலில் இருக்கின்றன. இந்த தாரதமியம் காட்டுவது மிகவும் தவறானதாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அநியாயமான ஒரு நிலவரிக் கொள்கையை ஜூன் ஒழிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலங்களுக்கு விதித்தார்கள். அந்த வரி அதிகமாக இருந்தது என்று அந்நிலச் செர்ந்தக்காரர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்து பின்பு வெற்றியும் அடைந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மாத்திரந்தான் நில வரி சம்பந்தமாக ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டதே தவிர மற்றவர்களுக்கு, குடிக்காணி நிலம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதே பகுதியில் மிக உயர்வான வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த ஜில்லாவில் ?

SRI P. S. CHINNADURAI : தஞ்சை ஜில்லாவில்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this supplementary grant relates to Chingleput, North Arcot, and Tirunelveli districts only. I do not think we can drag in subjects relating to Tanjore. If hon. Members bring in matters relating to other districts, I would not be able to give a reply. They will have to be content with saying what they want to say on the floor of this House.

15th November 1957]

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் அவர்கள் 7-வது பக்கத்தைப் பார்த்தால் தெரியும், அதில் செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களைப் பற்றித்தான் விவரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸப்ளிமென்டரி டிமான்டில் பேசும்போது இந்த மூன்று ஜில்லாக்களில் உள்ள சமாசாரங்களைப் பற்றி தான் பேச முடியுமே தவிர பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசுவது மாதிரி பேசக் கூடாது.

SRI P. S. CHINNADURAI : நன்றி. சபாநாயகர் அவர்களே, வருமான வரி வசூலிப்பதற்காக அதிகப்படியான கிளார்க்குகளையும், அலிஸ்டென்ட் கமர்வியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர்களையும் போடவேண்டுமென்று கோறுகிறார்கள். எட்டு அலிஸ்டென்ட் கமர்வியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர்கள், 18 லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்ஸ், 8 அட்டென்டர், 8 ப்யூன்ஸ், இவர்களை போடவேண்டுமென்று இந்த உபமானியக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க நிர்வாகத்திலே, சிக்கனத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற அரசாங்கம், அதற்கென்றே தனியாக ஒரு விசேஷ அதிகாரியை நியமித்து எப்படியெல்லாம் நாம் சிக்கனத்தைப் புகுத்த முடியும் என்று ஆராய ஏற்பாடு செய்திருக்கிற அரசாங்கம், இன்று விபரீத விநியோக வசூல் செய்வது சம்பந்தமாகவுள்ள அதிகாரிகளை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்வது சிறிதும் விரும்பத்தக்கதல்ல. அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கே இது பொருந்தாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். முக்கியமான ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களில் இந்தமாதிரியான அலிஸ்டென்ட் கமர்வியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர்களை வைப்பது விரும்பத்தக்கது என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. அப்படி வைக்க வேண்டி அவசியம் என்ன நேர்ந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ரெயில்வே மூலம் எவ்வளவு தான்யம் ஏற்றுமதியாகிறது அல்லது எவ்வளவு பொருள்கள் போகிறது என்பதை, அவைகளையெல்லாம் ரெயில்வே தஸ்தாவேஜ்களில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளமுடியும். அந்த ரெயில்வே ஸ்டேஷன் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறதோ, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த அலிஸ்டென்ட் கமர்வியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர் போய் அந்தக் கணக்குகளைச் சேகரித்து அவைகளுக்கு அலெஸ்டமென்ட் போட்டு விடலாம். ஆகவே அதற்கென்று ஏன் ஒரு விசேஷ அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும். கார்ப்பரேஷன்களுளையும் கூட அப்படித்தான். யூனிலேர் லிட்டி, கார்ப்பரேஷன், ஹாஸ்பிட்டல்ஸ், இண்டக்ரஸ் கோச் பாக்டரி இன்னும் பல்வேறு ஸ்தாபனங்களுக்கு சாமான்கள் சப்ளை செய்யக் கூடிய விபாகிகளிப்பிருந்து தனியாக தகவல் சேகரிக்க பிரத்தியேகமான அதிகாரிகளைப் போடவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இதுவும் அவசியமில்லை என்பதுதான் என்று கருத்து. இங்கு ஏற்கனவே அலெஸ்டென்ட் கமர்வியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில், வேறு சிப்பந்திகள் பலரும் இருக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கிற வியாபாரிகள் எந்தெந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு சப்ளை செய்கிறார்கள் என்பது குறித்து அவர்களே தாராளமாக கணக்கு சேகரித்துக் கொள்ளமுடியும். தனியாக அதற்கென்று அதிகாரிகளைப் போடவேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே உள்ள அதிகாரிகளின் தொகையை அதிகப் படுத்துவதுதான் சிக்கனம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா ? ஒரு பக்கம் பொதுமக்களின் எதிர்ப்பு அதிகமாக வலுத்து வருவதால், நாங்கள் சிக்கனம் செய்யப் போகிறோம் என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் மறைமுகமாக இந்த மாதிரிப்பட்ட உபமானியக் கோரிக்கைகளை இச்சபையில் சமர்ப்பித்து இன்னொரு பக்கத்தில் அதிகாரிகளை அதிகப் படுத்திக்கொண்டு செலவையும் அதிகப் படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே, இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கும் சரி, இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கும் சரி, இந்த ராஜ்ய மக்கள் விரும்புகிற கொள்கைக்கும் சரி, இது முரணானது, எதிரானது. ஆகவே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கைகளை அனுமதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதோடு, ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பலவிடங்களிலும் வீடுகள் கட்ட அரசாங்கம் உபமானியம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [15th November 1957]

கோருகிறது. இந்த வீடுகளை எப்படிக்க கட்டுகிறார்கள் என்றால், ஒரு இடத்தில் 100 பேர்கள் இருந்தால் அதில் 20 பேர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது, பாக்கியுள்ள 80 பேர்களுடையவும் வயிற்றெரிச்சல் இருந்து கொண்டிருக்கும். அவர்களுக்கு எப்பொழுது வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று தெரியாது. அப்படி, அந்த 80 பேர்களும் சாபம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி செய்வதற்குப் பதில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் 100 வீடுகள் இருந்தால் அந்த 100 வீடுகளையும் கட்டிக் கொடுப்பது. பிற பகுதிகளில் அடுத்த வருடமோ அல்லது அதற்கு அடுத்த வருடமோ கட்டிக் கொடுப்பது என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் என்ன? ஆனால் அரசாங்கம் அப்படிச் செய்வதில்லை. அரசாங்கம் இந்த கட்டிக் கொடுக்கும் முறை சரியானதல்ல. அரசியல் ரீதியில் பார்த்தாலும் இது நன்மை பயக்காது. அதோடு, வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, வீட்டில் போய் சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்வார்கள். அவர்களுக்கு சாப்பாடு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் போதிய அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. விவசாய உபகரணங்கள் எல்லாம் கொடுப்பதில் ஒரு சமத்துவமான கொள்கையை அரசாங்கம் கையாள்வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில்லை. அதே போல், தொழில் துறையில், புதிய தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தி பயிற்சி கொடுத்து, அவர்கள் சொந்தமாக சம்பாதித்துச் சாப்பிடுவதற்குள்ள ஒரு தகுதியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறதா அரசாங்கம் என்றால் இல்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் அரசாங்கத்தின் சலுகை கிடைக்கும் என்ற நிலையில், அவர்கள் அரசாங்கத்தையே அண்ணாந்து பார்க்கும் சாக பட்சிகளைப் போல் அவர்களை அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பது ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு உதவி புரியாது. அப்படியானால், அவர்கள் முன்னேற ஒரு துருண்டு காலம் பிடிக்கக் கூடும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது இரண்டொரு கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு இந்த உபமான்ய கோரிக்கையில் சில அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, இப்போது

“ The Government of India have sponsored schemes for the provision of drinking-water wells, agricultural subsidy, technical training, cottage industries and housing on full-grant basis and have approved a total expenditure of Rs. 18.59 lakhs for the benefit of Scheduled Castes during 1957-58. The expenditure is on a ' New Service. The entire amount is likely to be spent in the current year and will be recovered in full from Government of India. A provision of Rs. 18,59,000 has therefore been provided in the Supplementary Estimates. An advance of Rs. 10,00,000 has been sanctioned from the Contingency Fund to meet the expenditure initially.”

ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக மத்திய சர்க்கார் முழு நிதி உதவியும் நம்முடைய சென்னை சர்க்காருக்கு கொடுக்கப்போவதாக இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி உதவியை கொண்டு அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியை, விவசாயத்துறைகளில் அவர்களுக்கு போதிய உதவியை இன்னும் குடிசைத்தொழில் முதலியவைகளின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் இந்த பணம் செலவிடப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இந்த நிதி செலவிடப்போவதாக இவர்கள் இப்போது இந்த உபமான்ய கோரிக்கையில் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சென்னை மாநிலத்திலே இருக்கின்ற எல்லா ஹரிஜனங்களுடைய சேரிகளில் எல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதி இருக்கின்றதா

15th November 1957] [Sri M. Jagannathan]

இல்லையா என்கின்ற பிரச்சினையை சர்க்கார் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு சேரியிலும் நம்முடைய மாகாணத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி கூட இல்லாமல் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு சில கிராமங்களில் மாத்திரம் குடிதண்ணீர் வசதி இருக்கின்றது. பெரும்பாலும் உள்ள சேரிகளில் அவர்களுக்கு இன்னும் சாதாரண குடி தண்ணீர் வசதி கூட இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஒரு சர்வே நடத்த வேண்டும். இதற்காக தனியாக ஒரு உத்தியோகஸ்தரை நியமித்து ஒவ்வொரு ஊல்லாவிலும் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல் இவ்வளவு சேரிகள் இருக்கின்றன என்பதை தெரிந்து அவைகளுக்கு நிவாரணம் செய்வதற்கு வேண்டிய அடிப்படையான தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். இதல்லாமல் சர்க்கார் எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கின்றோம் என்று கூச்சல் போடுவதில் மாத்திரம் அர்த்தமில்லை. உண்மையில் குடிப்பதற்கு கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படும் ஹரிஜனங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க இதுவரை முன்வரவில்லை என்பதை பார்க்கும்பொழுது ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தில் சர்க்கார் இதுவரை தக்க கவனம் செலுத்தியிருக்கின்றரா இல்லையா என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமாய் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களையே முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டி காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் அதாவது குடிசை தொழிலில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அதிகமாக நிதி இந்த உபமான்ய கோரிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் குடிசைத்தொழில்கள் மூலமாக பொருளாதார முன்னேற்றம் காணமுடியும். ஆனால் இதுவரை இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால் பணத்தை மாத்திரம் செலவழிக்கின்றார்கள். இந்த செலவழிக்கப்படுகின்ற பணம் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றத்திற்காக பயன்படுத்தாதா என்பதை பார்த்தால் இவ்விதம் ஒன்றும் செய்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்காக பல நன்மைகளை செய்கின்றோம் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுகின்றோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கப்போனால் இவர்கள் ஹரிஜனங்களையே முன்னேற்றத்திற்காக அவர்களுடைய நன்மைக்காக ஒதுக்கப்படும் இந்த நிதியானது இவர்களுக்காக செலவழிக்கப்படாமல் எங்கேயோ மாயமாக மறைந்து விடுகிறது. இது ஏன் என்று ஒருவருக்குமே புரியவில்லை. இதை நல்ல முறையில் செலவு செய்து ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக கூட்டுறவு முறையில் குடிசைத்தொழில்களை ஒவ்வொரு சேரிகளிலும் ஏற்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் பல ஹரிஜன மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து கூலி கொடுத்து அவர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவோ வழிவகைகளை செய்ய சர்க்கார் முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஹரிஜன மக்களுக்காக வீடு கட்டி கொடுப்பதற்காக நிதி கோரிக்கையில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் பிரச்சனை இன்று ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுக்கும்பொருட்டு பல காலனிகளை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் அதன் பின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சேர்க்கப்பட்டு பல காலனிகள் கட்டிகொடுத்து கொண்டுவருகிறார்கள். இவ்விதம் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்ற வீடுகள் எங்கே கட்டப்படுகின்றன என்பதை பார்த்தால் பெரும்பாலான வீடுகள் சேரிகளிலேயே தான் கட்டுகிறார்களே தவிர முற்போக்கு ஜாதியை சேர்ந்த, ஜாதி விரிதங்கள் இருக்கின்ற பக்கங்களில் இந்த வீடுகள் கட்டப்படுவதில்லை. சேரிகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பிரமாதமாக சொல்லப்படுகிறதே தவிர மீண்டும் மீண்டும் சேரிகளை வளர்ப்பதற்குத்தான் வழிவகைகளை செய்கிறார்களே தவிர தீண்டாமையை போக்குவதற்காக இவர்களுக்கு கட்டிக்கொடுக்கும் வீடுகளை ஜாதி விரிதங்கள் வாடும் இடத்தில் கட்டிகொடுப்பதில்லை. (Sgreate Harijans)—அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்களை சில தனியிடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள்.—அதே மாதிரிதான் இவர்களும் தனியிடங்களில் பிரத்தியேகமாக வசித்து வருகிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும். இதற்காக வேண்டிய வழிவகைகள் செய்தால் அது மக்களுக்கு மிகவும் நன்றாக

[Sri M. Jagannathan] [15th November 1957]

இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுப்பதை வரவேற்கிறேன். அவ் விதம் வீடு கட்டி கொடுப்பதை கிராமபுரங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழுகின்ற இடங்களில் வீடுகட்டி கொடுக்க, வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக சர்க்கார் எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகள் மிகவும் அதிருப்தியான நடவடிக்கைகளாகத்தான் இருக்கின்றது. இந்த தீண்டாமை நம்முடைய நாட்டில் 2,000 ஆண்டு காலமாக தலைவிரித்தாடி கொண்டிருக்கிறது. இதை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால் நாடு எங்கும் ஒரே விதமான (all out drive) கிளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். அதற்காக நாடு பூராவக்கும் ஒருபெரிய திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் நல்ல பிரசாரம் செய்து சர்க்கார் மூலமாகவும் ஸ்பெஷல் ஏஜென்ஸி மூலமாகவும் தீண்டாமையை ஒழிக்க பாடுபடவேண்டும். இவ்விதமாக தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்தால் தான் இந்த தீண்டாமை ஒழியுமே தவிர காலத்தின் போக்கினால் இந்த தீண்டாமை போய்விடும், என்றும் இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று சாகுத் போக்கு சொல்லிக்கொண்டிருப்பது இந்த ஹரிஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்கு தான் இந்த சர்க்கார் இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது, என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதற்கென்று தனியாக ஒரு ஸ்கீம் வகுத்து இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை மாகாண சர்க்காருக்கு கொடுத்திருப்பதாக தெரிகிறது. இந்த மந்திரி சபை தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சுட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல திட்டம் ஒன்றும் வகுப்பது கிடையாது. நடைமுறைக்கும் இதை கொண்டு வரவில்லை. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற நிதி உதவி மாயமாய் மறைந்து விடுகிறது. இந்த பணம் ஹரிஜனங்களுக்காக பயன்படவில்லையே என்று வருத்தம் அடைகின்றேன். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் சமீக முன்னேற்றத்திற்கும் வேண்டிப் போட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10-20
a.m.

*SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த உப மான்ய பிரேரணையை ஆதரிக்கும் சமயத்தில் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீக நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமுலில் இருக்கும் பிரதேசங்களில் எல்லாம் இந்த வரவு முதல் உர விநியோகம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவே செய்யப்படும் என்று ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டது. அரசாங்கமும், விவசாய இலாகாவும், கூட்டுறவு இலாகாவும் அவர்கள் அனைவரும் கலந்து பேசி இந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள். சென்ற ஓரிரண்டு மாதங்களாகவே எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் பயிர்கள் மகசூல் செய்யப்படுகின்றன. இன்னும் ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டார் தனிப்பட்ட வியாபாரியிடமிருந்து உர மூட்டைகளை வாங்கி விற்பதை விடுவித்து, கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு அதை ஒப்புவித்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவே அதை விநியோகிக்கும் முறை இன்னும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஓரிரண்டு ஜில்லாக்களில் இந்த முறை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் இராமநாதபுரம் ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில் இன்னும் ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டார் உர விநியோகத்தை கூட்டுறவு சங்கங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த முறையில் உரம் விநியோகிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்று பல இடங்களிலே கிராமப் பகுதிகளிலே ஆஸ்பத்திரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒருசில இடங்களில் உத்தரவு போட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்கான சிப்பந்திகள் இன்னும் அனுப்ப முடியவில்லை. இன்னும் பாக்டீரியையும், அதற்கு வேண்டிய சிப்பந்திகளையும் அந்தப் பகுதியில் அனுப்ப வேண்டும். குறிப்பாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு டாக்டரையும் மற்ற சிப்பந்திகளையும் சீக்கிரமாக நியமிக்க

15th November 1957] [Sri R. Krishnasami Naidu]

வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்திலே ப்ரைமரி ஹைல்த் சென்டர் இருக்கிறது. அதற்குப் பல மாதங்களாக டாக்டர் இல்லை. ப்ரைமரி ஹைல்த் சென்டருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் டாக்டருடைய உபயோகத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் ஜீப் வாகனங்களை சில டாக்டர்கள் அவர்களுடைய சொந்த காரியங்களுக்குக் காகவும், கனியாட்டங்களைப்பார்க்கவும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அந்த விஷயத்திலே தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குக் குடியிருப்புக் காலனிகள் நிர்மாணிக்கும் விஷயமாக அங்கத்தினர்கள் சில விவரங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீ ஜகன்னாதன் அவர்கள் தங்களுடைய ஜில்லாவில் ஒன்றும் செய்யவில்லை, மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கும் மானியத்தொகை எந்தவிதமாகப் போகிறதோ என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட மானியத்திலிருந்து ஜில்லாவாரியாக எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சமீபத்தில் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கிட்டத்தட்ட 400 வீடுகள் வரையிலும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.—தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்ல நான் தயாராயிருக்கிறேன். அவருடைய தாலுகாவில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அவர் உதவுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன்: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவுக்கு இந்த வருஷத்திலே 40 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி ஒரு ஊரிலே போய் 15 வீடுகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆதித் திராவிடர்கள் அந்தப் பதினைந்து வீடுகளையும் தங்களுக்கே கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அருந்தியர்கள் தங்களுக்குத்தான் அவைகளைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு இனத்தவரும் அம்மாதிரியே கேட்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை பொதுவாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் இங்கே இப்படிப் பேசுவதைக்காட்டிலும் எங்கள் பகுதிக்கு வந்து அந்த மக்களிடையே நல்ல மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்காக அமைக்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் அவர் வந்து, அந்த மக்களின் மத்தியில் பேசி, எங்களுக்கு உதவியாக இருந்து அவர்களிடையே விழிப்பை உண்டாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல இடங்களிலே இம்மாதிரி வீடுகள் கட்டுவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அரசாங்கத் தாரையும், இம்மாதிரி அதிகாரிகளையும் குறை சொல்லிவிட்டு ஸீட்டிலே உட்கார்ந்திருந்தால் ஒன்றும் முடியாது. ஹரிஜன மக்களிடையே இருக்கும் அறியாமையை அகற்றுவதற்கும், அவர்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டு பண்ணுவதற்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அந்த வீடுகளைக் கட்டி முடிப்பதற்கும் சம்மதம் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு இடத்தைக் குறிப்பிட்டு சர்க்கார் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் வாங்கப்பட்ட நிலத்தில், 15, 20 வீடுகள் அமைக்க வேண்டும் என்ற முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் எங்களுக்கு வீடுகள் வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தங்களுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று குரல் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பப்படுகிறது. இந்தக் கஷ்டங்களை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் திட்டங்களை ஆங்காங்கே அமுல் நடத்துவதற்கு அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் சென்று உதவி புரிய முடியும்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் லக்ஷ்மீபுரம் என்னும் கிராமத்தில் 32 வீடுகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டப்பட்டன. அவர்களுக்காகப் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட இடத்தில் காங்கீட்டுக்கு அதிகம் செலவிடவேண்டியதாய் விட்டது. ரூ. 750-க்குள் அந்த வீடுகளைக் கட்டி முடிக்க முடியவில்லை.

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[15th November 1957]

மேலும் கடன் வாங்குவதற்கு இல்லை. ரூ. 750 இருபது வருஷக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு வகையில் அரசாங்கத்திலிருந்து ரூ. 550 வீடு கட்டுவதற்கு மான்யம் தரப்படுகிறது. அந்த மான்யத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் ரூ. 750 செலவழித்தும் சவர் மட்டும் எழுப்பி பூராவும் கட்டி முடியாமல் இருக்கும் வீடுகளைக் கட்டி முடித்துவிடலாம். இதற்காக அரசாங்கத்திலே கடனாகவோ மான்யமாகவோ மேலும் தொகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை இல்லை. ஹரிஜன முன்னேற்ற காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு எந்த வகையிலாவது உதவி செய்து வீடுகளைப் புர்த்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், அந்த 32 வீடுகளுக்காக கிட்டத்தட்ட 24 ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவிடப்பட்டுவிட்டது. போதிய சாதனங்கள், சாமான்கள் எல்லாம் வாங்கித் தயாராய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ரூ. 250 முதல் ரூ. 350 வரை மேலும் கடன் கொடுத்தால் வீடு கட்டும் வேலை முடிந்துவிடும். அந்த விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவி செய்து, அந்தக் கடனை சாங்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பிளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாக்களில் கொடுக்கப்படும் கடன்களை விநியோகிப்பதற்காக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து லோன் தாசில் தாரர்கள் என்று நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இது அவசியம் என்றே எனக்குப் படவில்லை என்று நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்தான் இந்தக் கடன்களை விநியோகிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர். அந்த பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசருக்குக் கீழே ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் சேர்ந்த ஓரிர ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை வேண்டுமானால் நியமித்துக்கொள்ளலாம். அவர் செட்டில்மென்ட், சர்வே முதலிய விஷயங்களைத் தெரிந்தவராக இருப்பார். ஆகையால், வரும் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்து, பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசருக்கு அனுப்பி, அவரே கடைசியாக கடனை சாங்ஷன் செய்வதற்குள் அதிகாரம் உள்ளவராக இருக்கவேண்டும். முடிவான அதிகாரம் அவருக்கே இருக்கவேண்டும். இதைவிட்டு லோன் தாசில்தார் என்று ஒருவரைக் கொண்டுபோய் நியமித்திருப்பது ஒரு பாரமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு வழியிலே வளர்ந்தவர்கள். அந்த இலாகாவிற்கு இன்னும் அந்த எண்ணங்கள் மாறவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொண்டு போய் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கான கடன்களை கொடுப்பதற்காக லோன் தாசில்தார் என்று நியமித்திருப்பதால், உள்ள கஷ்டங்களை அதிகப்படுத்திவிடுகிறார்கள். அதனால் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குத் தடங்கல் ஏற்படுகின்றன. கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பொதுமக்களுக்கு அதிருப்தி வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, லோன் தாசில்தார்கள் என்று பிளாக் டெவலப்மென்ட் பிரதேசங்களில் எந்த ரூபத்திலும் இருக்கக்கூடாது. அங்கு எந்த ரூபத்தில் அபினிகேஷன் வந்தாலுங்கூட, அவைகளை முடிவாக சாங்ஷன் செய்யும் அதிகாரி பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரியாகத் தான் இருக்கவேண்டும் என்ற நியதியைக் கையாண்டு, அந்தப் பகுதிகளில் லோன் தாசில்தார் என்று நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்களை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சிறு கைத்தொழிலுக்காக கடன் கேட்கப்படும்போதும் அந்த விண்ணப்பங்கள் இந்தத் தாசில்தாருக்கு வருகின்றன. அந்த விண்ணப்பங்களைப் பார்த்து, 'பட்டா இல்லை, நிலம் இல்லை' என்ற காரணத்தினாலே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுத்துவிடுகிறார்கள். கடன் கொடுக்கும் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். நிலமற்ற, விவசாயத்தொழில் அல்லாத ஏழைகள் பலபல தொழிலைச் செய்கிறார்கள். ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 100 வரை கடன் கேட்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான கடன் மனுக்கள்

15th November 1957] [Sri R. Krishnasami Naidu]

வருகின்றன. நிலமற்ற தொழிலாளிகள் எந்த நோக்கத்திற்காக கடன் கேட்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இதர மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து அதே வழி வழி வளர்ந்து வந்த மனப்பான்மையோடு ரெவினியூ, இலாகாவிலிருந்து வந்த தாசில்தார்கள், “அவர்களுக்கு நிலம் இல்லை, கடனைத்திருப்பிச் செலுத்துவதற்குச் சக்தி இல்லை” என்று கடன் மனுக்களை மறுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்தால் கிராமப் பிரதேசங்களில் குடிசைத் தொழில் எவ்விதம் நடைபெறும்? ஒவ்வொரு பளாக் ஏரியாவிலும் பல குழுக்கள் இருக்கின்றன. கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு குழுப் வாரியாக கமிட்டி நியமித்து அதற்கான யோசனைகள் சொல்வதற்காக ஆராய்ச்சி செய்யப்படுவரும் சந்தர்ப்பத்தில் இம்மாதிரி கடன் மனுக்கள் மறுக்கப்படுவதை மாற்றியமைத்து, அவர்கள் சரிவர புரிந்து, சரியான வகையிலே கடன் மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கான உத்தரவிடவேண்டுமென்று தெரிவித்து, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. U. SHUNMUGAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 10-29 a.m.
*உப மான்யக் கோரிக்கை மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் *தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் அதிகப்படியாக ஓராசிரியர்கள்—பயிற்சிப் பெறாத வர்கள்—இருக்கிறார்கள் என்று காரணம் காட்டி அங்கு ஒரு பயிற்சி சாலை யை உடனடியாக எற்படுத்துவதற்காக மான்யக் கோரிக்கை கேட்டு சர்க்கார் பிரேரேபித்திருக்கிறது. ஓராசிரியர்களுடைய குறைகளை ஏற்கெனவே நாம் கூறியிருக்கின்றோம். இன்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஓராசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை சர்க்கார் எது காரணம் பற்றி கைவிட்டது என்று தெரியவில்லை. ஓராசிரியரை மீண்டும் பயிற்சிக்குப் போகவேண்டுமென்று அனுப்பி, ரூ. 18-க்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி, கட்டாயமாகப் பயிற்சிசாலைக்கு அனுப்புகிறார்கள். இந்தக் கொடுமையைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று சென்ற வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது அமைச்சர் அவர்கள் கருணையோடு குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இப்பொழுது வந்திருக்கும் உபமான்யக் கோரிக்கையைப் பார்க்கும்போது ஓராசிரியர்களுக்கு எந்தவித ஏற்பாடும் செய்யாது அவர்கள் கட்டாயம் ரோம் பயிற்சி பெறவேண்டுமென்று முடிவு கட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருப்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகள் வேலையில் இருந்துவிட்டு ஓராசிரியர்கள் பயிற்சிச் சாலைக்கு சென்று, ரூ. 18 வாங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்றால், அந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு குடும்பத்தை நடத்தவேண்டுமென்றால் எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய தொல்லை வளர்ந்திருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணரவேண்டும்.

சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணா அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிக்கிட்டதாக கேள்விப்பட்டேன். இந்த ஓராசிரியர்களை மறுபடியும் பயிற்சிக்கு அனுப்பாமல் முதியோர் பாடசாலைகள் நடத்தும்படிச் சொல்லி, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்கமுடியுமா என்பதுபற்றி யோசிப்பதாகச் சொன்னதாக அறிகிறேன். அதை யோசித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் அது வரவேற்கத் தக்கது தான். ஓராசிரியர்களுக்கு பயிற்சி முகாம் ஆரம்பித்து, அதற்காக மான்யக் கோரிக்கை கேட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது.

அடுத்து மருத்துவத் துறையிலே கேட்கப்பட்டிருக்கிற உபமான்யக் கோரிக்கையில் திருச்சி ராஜாஜி டி.பி. ஸானடோரியத்திற்கு ரூ. 20,000 அதிகம் கொடுத்திருப்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ராஜாஜி ஸானடோரியத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது ரூ. 50,000 துண்டு விழுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ரூ. 20,000 தான் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 50,000 துண்டு விழுவதாகச்

[Sri P. U. Shunmugam] [15th November 1957]

சொல்லப்படும்பொழுது, ரூ. 20,000 கொடுத்து சரிக்கட்டுவது எப்படி என்று புரியவில்லை. ஏன் இந்த முழுத் தொகையும் கொடுத்து டி.பி. ஸானே கோரியத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக வெட்டப்படும் கிணறுகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நடந்த சம்பவத்தை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தாணிப்பாடி வட்டாரத்திலே மோந்தை என்ற பகுதியிலே ஒரு சேரியில் குடி தண்ணீருக்காக கிணறு வெட்டப்பட்டது. சர்க்கார் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ஏராளமான பணம் செலவு செய்வதைப் பார்க்கிறோம். நானும் போய் இந்தக் கிணற்றைப் பார்த்தேன். கிணறு ஆமமாக வெட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும், அதில் தண்ணீர் கிடையாது. அப்படி ஏதாவது கொஞ்சம் தண்ணீர் கிடைத்தாலும் அது உப்பு கரிக்கிறது. ஆர்.டி.ஈ.-வைக் கேட்டால், கிணறு வெட்டியாகிவிட்டது, தண்ணீர் அவர்கள் குடிக்கவேண்டியது தான் என்று சொல்லுகிறார். தண்ணீரும் குறைவாக இருக்கிறது. இருக்கிற தண்ணீரும் உப்பு கரிக்கிறது. அந்த கிராம மக்கள் வேறு கிணறு இல்லாத காரணத்தினால், குடி தண்ணீருக்காக வேண்டி 4, 5 மைல் போகவேண்டிய தூர்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சுற்று வட்டாரத்து அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தால் 'ஒரு சேரிக்கு ஒரு கிணறு தான் வெட்டுவண்டும் என்று எங்களுக்கு உத்தரவு இருக்கிறது. அந்த ஒரு கிணறு வெட்டியாகிவிட்டது' என்று சொல்லுகிறார்கள். கிணறு வெட்டியாகி விட்டது என்று மட்டும் கணக்குப் பார்க்காமல், கிணறு வெட்டி அதில் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கிணறு வெட்டும்போது, அங்கு தண்ணீர் ஊற்றும் இருக்கிறதா, குடி தண்ணீராக உபயோகப்படுத்த முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்து கிணறு வெட்டவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கிணறுகள் வெட்டும்பொழுது, குறிப்பாக சேரிகளில் வெட்டும்பொழுது அது மக்களுக்கு பயன் அளிக்குமா என்பதை கவனிக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையின் பேரிலே என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மாதத்திற்குமுன்னால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கலவரத்தின் விளைவாக அங்கே இருக்கக்கூடிய பெரும்பகுதி மக்கள், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்தச் சட்ட சபையிலே நாம் மிகப் பெரிய அளவுக்கு விவாதம் நடத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் கலவரத்தினால் வீடுகள் எறிந்து பாழாகிவிட்டன என்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, சட்டப்படி ரூ. 30 கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட, சர்க்கார் அதற்காக ரூ. 100 கொடுத்திருக்கிறார்கள், கொடுக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்த போதிலும் இன்றைய தினம் அங்கே கல்வித் துறையில் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பவர்கள் வீடு இறந்து வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத அளவுக்கு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுடைய வீடுகளை கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவேண்டி போதுமான அளவு பணத்தை ஒதுக்கி, உடனடியாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். இதற்காக வேண்டி மேலும் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வித் துறையிலும் வேண்டிய வசதிகள் செய்துதரவேண்டும். அவர்களுக்கு படிப்பதற்காக புத்தகங்கள் போன்ற சகல வசதிகளையும் செய்து தருவதற்காக வேண்டிய பணத்தை கல்வி மான்யத்தில் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

15th November 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஓராசிரியர்களைப் பற்றி நாம் ஏற்கெனவே விவாதம் செய்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தபோதிலும், இப்பொழுது அவர்களுக்கு இரண்டு வருஷங்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே வேலையில்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு கிராமப்புரங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்போகிறோம், வேலை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, மூன்று, நான்கு வருஷங்களாக வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களில் இப்பொழுது திடீர் என்று இரண்டு வருஷ கால பயிற்சிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுவும் பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு ரூ. 18 தான் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷம் தான் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்றும், பயிற்சி காலத்தில் ரூ. 18-க்கு பதிலாக குறைந்த பட்சம் ரூ. 40 சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் பயிற்சியை முடிக்க முடியும், அவர்கள் குடும்பத்தையும் ஓரளவுக்கு காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு நாம் உதவி செய்தவர்போல் ஆவோம் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே ஓராசிரியர்களுக்கு ஒரு வருஷ பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு ரூ. 40 சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக போதுமான அளவுக்கும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : என்னிடம் 8, 10 அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால், இன்மேல் பேசும் அங்கத்தினர்கள் ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய உபமான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டிலே ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளி திறந்ததற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் ஜில்லாவின் சார்பிலே நன்றி அறிதலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், இந்தப் பள்ளிக்கூடம் திறந்திருக்கிறார்களே ஒழிய, இதுவரையிலும் ஓராசிரியர்கள் மாதம் ரூ. 75 சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது ரூ. 18 தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம். அதுவும் தவிர ஓராசிரியர்களாக இருந்தபொழுது அவர்களுக்கு ஒரு மாதப் பயிற்சி கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் அவர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதுவும் ரூ. 75 சம்பளம் வாங்கியவர்களுக்கு, ஓரளவியாக அதை ரூ. 18 ஆக குறைப்பது என்றால், மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாமக்கல் பயிற்சி பள்ளியை 'பேலிக்' பயிற்சி பள்ளியாக மாற்றவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் நீண்ட காலமாக ஓராசிரியர்களாக வேலை செய்துவிட்டு, சம்பளத்தையும் குறைவாக வாங்கிக்கொண்டு, 'நான்-பேலிக்' பயிற்சி பெறவேண்டுமென்றால், அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம். ஆகையால் அமைச்சர் அவர்கள் நாமக்கல் பயிற்சி பள்ளியை 'பேலிக்' பயிற்சி பள்ளியாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் தவிர இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி காலம் என்பதற்குப் பதிலாக ஓராண்டு என்று வைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அந்த ஓராண்டிற்கும் குறைந்தது அவர்களுக்கு ரூ. 40 வது சம்பளம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேறுவாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஓராசிரியராக நியமனம் பெற்றவர்களில் பல ஆசிரியர்கள் இதை நம்பி கலியாணம்

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [15th November 1957]

செய்துகொண்டுவிட்டார்கள். ஆகையால் இதை நம்பி அவர்கள் குடும்பம் நடத்தவேண்டும். அவர்களை மறுபடியும் பயிற்சிக்கு அனுப்புவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகையால் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக சம்பளம் கொடுப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை மறுபடியும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக லோகல் டெவெலப்மென்ட் வேலையானது சென்ற ஆண்டில் மிகவும் அதிகத் தொகை கொடுத்து கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் லோகல் டெவெலப்மெண்டு வேலை என்றால் என்ன என்று உணர்ந்து அவர்கள் முன்னுக்கு வந்து வேலை செய்யக்கூடிய நேரத்தில்—அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்—இந்த ஆண்டு அந்தத் தொகையைக் குறைத்து அந்த வேலை நடைபெறாமல் செய்துவிட்டதற்கு மக்கள் மிகவும் வருத்தப் படுகிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் லோகல் டெவெலப்மெண்டு வேலை என்ன என்பதை இப்போது தான் தெரிந்துகொண்டு முன்னுக்கு வருகிற நேரத்தில் இந்த ஆண்டில் அந்த வேலையை நிறுத்தி விட்டது பற்றி ரொம்பவும் வருந்துகிறார்கள். ஆகையால் அந்த வேலையை இன்னும் தொடர்ந்து அந்த ஜில்லாவில் நடத்தவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லா. அங்கே அநேக பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்திருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கு எல்லாம் கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்றால் இந்த வேலை தொடர்ந்து நடைபெற்றாகவேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் இருந்து தொகை பெற்று உடனடியாக அந்த வேலையை ஆரம்பித்தார்கள் என்றால் நன்றாக இருக்கும். அதையும் தவிர சேலம் ஜில்லாவில் சென்ற ஆண்டு பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக கடன் உதவி கொடுத்து வந்தார்கள் சர்க்கார். இந்த ஆண்டில் அதை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டும் மழை இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சேலம் ஜில்லாவில் இவ்வாண்டு அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்யவேண்டாம் என்பதாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன இலாகாவுக்காக உபமான்ய கோரிக்கையின் மீது அதிகத் தொகை கொடுத்து இருப்பதை மிகவும் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்குச் சென்ற ஆண்டில் மாடு வாங்குவதற்கும், வேறு விவசாயக் கருவிகளை வாங்குவதற்கும் தொகை ஒதுக்கி இருந்தார்கள். அதற்கு அநேகம் பேர் விண்ணப்பம் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று அந்த மானியத்தை நிறுத்திவிட்டதினால் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இவ்வாண்டிலாவது அதிகத்தொகை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும், அப்போதுதான் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிற அந்தச் சமூகம் முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மெடிகலைப் பொறுத்த வரையில் வைத்திய வசதி இல்லாத அநேக இடங்களுக்கு மொபைல் வான் மூலமாக வைத்திய வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் மிகவும் பிற்போக்கான சேலம் ஜில்லாவில் இதுவரையிலும் ஒரு கல்லூரி கூட ஏற்படவில்லை. கருணை கூர்ந்து இந்த ஆண்டிலாவது அங்கு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் லாண்டு ரெவின्यू என்ற தலைப்பின் கீழ் ஜமீன்தாரி, எஸ்டேட் இவற்றைப்பொறுத்து ஒரு மானியம் கோரப் பட்டிருக்கிறது. ஜமீன்தாரி நிலங்களை ஒழிப்பதில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலில் புறம்போக்கு நிலம் என்று

15th November 1957] [Sri K. Ramachandran]

சொல்லக்கூடிய அந்த நிலங்களை ஏழை மக்களுக்கு ஜாரி செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் ஜில்லாவாரியாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற வகுப்பினருக்கும் நல்ல முறையில் நிலங்களை விநியோகிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. குளம் தீர்வை நிலங்கள்பற்றி ஜாரி செய்வதற்கு, அரசாங்கம் சர்வே எடுத்து இருப்பதாகவும் கருதுகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த காலத்தில் அந்த நிலங்களைப் பொறுத்த அளவில் சர்க்காருடைய கொள்கை மாறவில்லை என்பதாகச் சொன்னார். இது முக்கியமான பிரச்சனை. ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஜமீன் தாரி செட்டில்மெண்டின் காரணமாக முற்று, நாற்று எக்சராக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் உடனடியாக சட்டசபைக் கமிட்டியைப் போட்டு, தகுந்த ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகளைப் போட்டு, ஏழை மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தைப் போக்கும் வகையில் இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதில் முக்கியமாகச் சொல்லக்கூடிய காரணம் நஞ்சை விவசாயத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

கணாமாய்களில் என்கரோச்மெண்டு செய்து இருந்தால் அதை அகற்று வதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஒருத்தரும் வாதாடப் போவதில்லை. ஆனால் இந்த நிலங்களில் வெகு காலமாக ஏழைகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையை மறு டிரிசிலேன் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மெடிகல் துறையில் தாலூக்கா ஹெர்ட்குவார்ட்ஸ் ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே சரியான வசதி இல்லை. அடிப்படியான மெடிகல் வசதி கூட இல்லாத பஸ்கதிர்கள் என்னுடைய பிராந்தியத்தில் இருக்கின்றன. போடப்பட்ட திட்டங்கள் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பரமக்குடி ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக்கொண்டால் அது பல கிராமங்களுக்குச் சேவை செய்கின்ற நிலைமையில் இல்லை. அதற்கு ஏழு லட்சம் ரூபாய் செலவில் திட்டத்தைப் போட்டார்கள். ஐந்தாறு வருஷங்கள் ஆகின்றது. இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஒவ்வொரு தாலூகா ஆஸ்பத்திரியிலும் இருக்கும் பெட் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும் விரிவானதொரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற முறையில் ஏழை மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் காலனி கட்ட எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி எடுத்துக்கொள்வதால் தான் அநேக சண்டை சச்சரவுகள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் ஏற்கனவே புறம்போக்காக உள்ள நிலங்களைத்தான் அதற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(MR. SPEAKER sounded the gong.)

SRI K. RAMACHANDRAN : I want two minutes, Sir.

MR. SPEAKER : I am sorry I cannot allow two minutes. Sri Arunachala Thevar may now speak.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையின் கீழே சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு எத்தனிக்கிறேன். சமஸ்தானமாக இருந்த புதுக்கோட்டை பகுதியிலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட வேலைகள் சம்பந்தமாக அநேக ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரோடுகள் சுமார் இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும் அதற்கு ஆவன செய்யப்படவில்லை. புதிதாகப் போடப் பறும் ரோடுகள் உடனடியாக சர்வே செய்து ஜில்லா போர்டுக்கு ரோடு போடப்பட்டிருக்கும் இடங்களை கெஜட் பிரசாரம் செய்து ஒப்படைக்காதபடியினால் ஜில்லா போர்டார் ரோட்டை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அந்த ரோடு

10.48
a.m.

[Sri V. Arunachala Thevar] [15th November 1957]

சுரூபம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அநேக மைல்கள் இப்போது சர்வே செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதை எடுத்துக்கொள்ள இப்போது ஜில்லா போர்டு இல்லாததனால் சர்க்காரே உடனடியாக ரோடுகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் முக்கியமான ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி சமஸ்தானம் இருந்த காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிறது. அங்கு பல நல்ல டாக்டர்களைக் கொண்டு நல்ல முறையிலே வேலை செய்துவந்திருக்கிறது. ஆனால் கடந்த 6 மாத காலத்திற்கு முன்னதாக இருந்த ஒரு லேடி டாக்டரை மாற்றி விட்டார்கள். அதற்கு பதிலாக வேறு டாக்டரை போடவில்லை. இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, உடனடியாக ஒரு லேடி டாக்டரை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் மற்ற காலி ஸ்தானங்களிலும் டாக்டர்கள் நியமிக்க வேண்டும். மகாராணி ஆஸ்பத்திரி என்று மற்றொரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கே நிர்வாகம் நல்ல நிலைமையில் நடக்கவில்லை. அங்கு பெண்களுக்கு மட்டுமே வைத்தியம் செய்யப்பட்டு பிரசவ கேஸ்கள் இதற்குமுன் மிகவும் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது மிகவும் வருந்தக்கூடிய வகையில் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது.

மதுரை ஜில்லாவில் கன்னிவாடி ஜமினிஸ் உள்ள குடிகளுக்கு அவர்களுக்கு அடமானம் செய்த நிலங்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவில்லை. அதை அவர்கள் சாகுபடி செய்ய சீக்கிரத்தில் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டை பிராந்திய தாசில்தார்களை அடிக்கடி மாற்றிவிடுகிறார்கள். நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு அவர்களை அடிக்கடி மாற்றாமல் குறைந்தது ஒரு வருஷமாவது அல்லது இரண்டு வருஷ காலமாவது மாற்றாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் இனம் நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதன் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் அந்த நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு அல்லது கிணறு வெட்டுவதற்கு, கடன் வாங்குவதற்கோ எந்த விதமான வசதியும் இல்லை. காரணம் அது இனம் நிலமாக இருப்பதனால். அவைகளை அயன் நிலமாக மாற்றுவதற்கு அனேக வருஷ காலமாக பிரயாசை எடுத்தும், சர்க்காரிடம் அதை எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே இதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புதுக்கோட்டை, குளத்தூர் தாலுகா, கீரனூரில் வெபர்னி டாக்டர் இல்லை. ஆங்காங்கே இருந்து மனுக்கள் வந்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. சர்க்கார் இன்னும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த இடத்தில் ஒரு வெபர்னி டாக்டரை போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டையில், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ், உப்பிலியகுடி, பூதவாருக்கு போகும் ரோட்டுக்கு 8-வது மைலில் இருந்து புதுக்கோட்டை-திருச்சி ரோட்டை இணைத்து ஆறு மைல் ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு 25 சத வீதம் உதவி கொடுப்பதாக உத்தரவளித்திருந்தார்கள். இன்னிலையில் அரசாங்கம் நஷ்டத்தில் நிர்வாகம் நடத்தும் ஜில்லா போர்டு களிலிருந்து உதவிப் பணம் கொடுக்க முடியாதென்று ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருப்பதனால் கண்டிர்ப்புஷன் தொகை கொடுக்க முடியாதென்று திருச்சி ஜில்லா போர்டார் சொல்லிவிட்டார்கள். இது விஷயமாக மறுபடியும் திருச்சி ஜில்லா போர்டு பிரெசிடென்ட், அரசாங்கத்திற்கு அவர்களின் பங்கை கொடுக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இதை உடனடியாக கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. PERIANNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த ஊமானிய கோரிக்கைமீது கில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். என் தொகுதியாகிய

15th November 1957] [Sri K. Perianan]

பெரம்பலூர் வட்டாரம் மிகவும் பாட்டாளி மக்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசம் ஆகையால், அந்த ஊர் காடாமப் பிரதேசமானபடியினாலும் அந்த பிரதேசத்தில் ஜிப்சம் கிடைக்கின்றபடியினாலும் நம் காரணம் சர்க்கார் அங்கிருக்கும் ஏழைமக்கள் வாழ்வதற்காக, இந்த காரியாவில் ஜிப்சம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு எங்கள் தொகுதியில் மின்சாரம் கொடுக்கும் கம்பெனிகள் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கரண்டு விளியோகிப்பார்கள். சர்க்காரை கடன் கேட்டும், அதைக் கொடுப்பதற்கு மறுத்துவிட்டதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அந்த மின்சார கம்பெனிக்கு சர்க்கார் கடன் உதவி அளித்தால், எங்கள் தொகுதிக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும். ஆகவே அந்த கம்பெனிக்கு கடன் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன அபிவிருத்தி திட்டத்தில் பெரும்பாலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் செய்துவரும் கடமைகளுக்கு நான் நன்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு ஹரிஜன குடிகள் சுமார் 20, 30 குடிகள் இந்த கிராமத்தில் இருக்கிறார்கள். இங்கு கிணறுகள் இல்லாத காரணத்தால் கிணறு வெட்டி கொடுப்பதற்காக டெப்டி கலெக்டரிடமும், தாசிஸ்தார் இடமும் பல மனுக்கள் அனுப்பியும்சுட கொடுப்பதற்கு மறுத்தார்கள். பிறகு தாசிஸ்தாரை சந்தித்து கிராம மக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியும்சுட அந்த 20, 30 குடிகளுக்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஆகையால் இதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு என் தொகுதியானது தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மழை ஏராளமாக பெய்து பொருள் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை பேப்பர் ஃபாயிலாகவும் நாம் பார்த்தோம். ஆனால் என் தொகுதியில் மழை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே சிற்சில இடங்களில் நீர்த்தேக்கங்கள் ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு பிளாக் டவலப்மெண்ட் ஆபீஸ் இருந்தும், 4, 5 மாத காலமாக பிளாக் டவலப்மெண்ட் ஆபீசர் இல்லாததினால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் உரம், ஏரு முதலியவைகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஒரு பி.டி.ஓ-வை முக்கியமாக நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையில் பேசுகிற நேரத்தில் நெல்லிகுப்பத்தில் ஆலை இருக்கும் பகுதியில் புது 'சிராட்டுகளைப் போடுவதற்கும் ஏற்கெனவே இருக்கும் ரோட்டுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் 7 லட்சத்தி 64 ஆயிரம் ரூபாய் உபமான்யமாக கோரப்பட்டுள்ளது. ஆலையின் சுற்று வட்டாரத்தில் ரோட்டுகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. புதிதாக போட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிற ரோட்டுகள் 1 மைல் 6 பர்லாங்குதான். இருந்தாலும் உடனடியாக ரோட்டு போடாமல் அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கரும்பு செல் பூரா தொகையையும் வாங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தவதற்காகத்தான் இந்த நேரத்தில் சொல்லுகிறேன், திருச்சியிலே புகலூர் ஆலை அருகில் 14 மைல் 4 பர்லாங்குக்கு ரோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் 1 மைல் 6 பர்லாங்காக இருக்கும் இந்த சிறிய ரோட்டை போடவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி? கரும்பு செல் பூரா தொகையும் கொடுக்க பாரி கம்பெனியிடம் அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

ஓராகிரியர் பயிற்சி பள்ளியை நிறுவுவதற்கு சேலத்தில் ரூ. 12,500 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஓராகிரியர்களை நியமிப்பது பற்றி கனம் கல்வி மந்திரி பேசும்போது ஒரு வியாக்கியானம் கொடுத்தார். அதாவது

[Sri A. Govindasamy] [15th November 1957]

படித்தவர்களுக்காக வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களையும் அதற்குமேல் படித்தவர்களையும் டிரெயினிங் இல்லாமல் சேர்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் பயிற்சி பெறவேண்டி இருக்கிறது “குறுகிய கால பயிற்சி போதும்” என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஓராசிரிய ராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு போதுமான அனுபவமும் இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் மாணவர்களுக்கு படிப்பு சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். மாதம் ரூபாய் 75 சம்பளமாக வாங்கிக்கொண்டு வந்திருந்தார்கள். இந்த உத்தியோகத்தை நம்பி பலபேர் திருமணம் செய்துக் கொண்டு, பிள்ளை சூட்டியோடும் இருக்கிறார்கள்.

(Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran in the Chair.)

ஓர் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறும் காலத்தில் ஸ்டைபென்டை உயர்த்த வேண்டும். குறைந்தது அவர்களுக்கு 45 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் இரண்டு வருஷம் பயிற்சி பெற வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆறு மாதம் பயிற்சி பெற்றுப் போதும் என்று சொன்னால் அவர்களது செலவு ஓரளவு குறையும். அடுத்தபடியாக, கல்வி வெள்ளை அறிக்கையின்மீது இதுபற்றி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், சந்தர்ப்பம் இல்லாத இடத்தில் சொல்லுகிறீர்களே என்று. இப்பொழுது ஓராசிரியர் பள்ளிகளை நீங்கள் நிறுவுகிற காலத்தில் இந்தியத்தில் நான் அடைப்பற்றிச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு கொடுக்கிற சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் சம்பளம் 18 ரூபாய். அவர்கள் பயிற்சி பெற வேண்டிய காலம் இரண்டு வருஷம். அந்த கால அளவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் தகுந்தயிடத்தில் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது இதை எப்படி தகுந்த இடமில்லை என்று கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, எனக்குப் புரியவில்லை. ஆதிதிராவிடர்களுக்காக நடத்தப்படும் உணவு விடுதிகள், 26 ஹாஸ்டல்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள 2,52,290 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். சர்க்கார் இந்த 26 ஹாஸ்டல்களையும் எடுத்துக் கொள்வதை நான் வரவேற்கிறேன். சில ஹாஸ்டல்கள் வியாபார நோக்கத்தோடு, லாபத்தைக் கருதி நடத்தப்படுகிறது. இந்த ஹாஸ்டல்களை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதால் அந்த ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சௌகரியந்தான் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அடுத்தபடியாக, ஆதிதிராவிடர்களுக்கு, மனை கட்டுவது, கிணறு தோண்டுவது, குடிசைக் கைத்தொழில் போன்றவைகளுக்கு அரசாங்கம் உதவியளித்து வருகிறது என்கிறார்கள். இப்படிக் கொடுக்கிற தொகையில், தையல் கற்றவர்களுக்கு தையல் மெஷின் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். நான் சொல்வது, தையல் கற்றுக் கொடுக்க வசதி செய்துவிட்ட பின் தையல் மெஷின் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்கள் தொகுதியிலுள்ள வளவனூர், வழதாலூர், கொடுக்கூர், நற்குணம், கெங்கராமபாளயம் போன்ற சில கிராமங்களைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி பரிசாரம் தேடிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-02
a.m.

* SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER : சேர்மன் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கு நடைபெறும் ஹரிஜன உபமாய் கோரிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது, சர்க்காரானது ஹரிஜனங்களின் நன்மைக்காக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிட்டு நல்ல முறையில் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. இருந்த போதிலும்கூட கிராமங்களில் 80 கட்டும் திட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் 40 வீடுகள் தான் கட்ட வேண்டுமென்ற முறையில் கட்டுவதற்காக அதிகாரிகள் முன் வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், சில கிராமங்களில் 100 குடும்பங்களுக்கு மேல் வசிக்கின்றனர், ஒரே குடிசையில் நாலேந்து குடும்பங்கள் வாழும் நிலைமையில் உள்ள கிராமங்களில் அவசியம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முக்கிய குறிக்கோளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் தங்கள் சௌகரியத்

15th November 1957] [Sri K. Karuthappa Gounder]

திற்காக, தங்கள் சொந்த நலனை முன்னிட்டு வசதியுள்ள கிராமங்களிலே வீடுகள் கட்ட அதிகாரிகள் முன் வருகிறார்கள் என்பதை நினைத்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. மிருகங்களைப் போல் ஒரு குடிசையில் நாலேந்து குடும்பங்கள் கஷ்டப்பட்டு வாழ்ந்துகொண்டுவரும் கிராமங்கள் எது எது என்று தெரிந்து கொண்டு அந்தக் கிராமங்களில் முதலில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு லோன் கொடுக்கப்படும் விஷயத்தில், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும், பிரக்கா அதிகாரிகளும் அவர்களின் சௌகரியத்திற்காக, ஹரிஜன மக்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர்களின் பேரில் அக்கரை உள்ளவர்கள் மாதிரி காட்டிக்கொண்டு, உண்மையில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு லோன் கொடுக்காது, தங்களுக்கு வேண்டிய நபர்களுக்கு அவர்களே ஹரிஜனங்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு லோன் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து நல்ல முறையில் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டும் பிரச்சனை. சேரிகளை எடுத்துத் தான் வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் இருப்பதாக அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதில் சில தரவாக்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சேரிகள் நீங்கலாக ஹரிஜன காலனி என்ற முறையில் வீடுகள் கட்டுவதுதான் நல்லது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளை சமத்துவமாக நடத்துவதற்கு ஆசிரியர்கள் பயப்படும் நிலைமை கிராமங்களில் இருக்கிறது. கிராமத்தில் உள்ள சில நோக்கங்களை மறைமுகமாக வைத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவர செய்யாது ஹரிஜன பிள்ளைகள் பள்ளிக்குச் செல்ல சில தடங்கல் இருக்கிறது. ஆகவே, கண்டிப்பான முறையில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய உத்தரவு கொடுத்து ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு போகும் விதத்தில் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, மாஜி குற்றப் பரம்பரையினர் நலம் பற்றிய காரியங்கள் போனஸ் இடமிருந்து ஹரிஜன இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மதுரையில் உள்ள உசிலம்பட்டி வட்டாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கல்விச் சலுகை, உத்தியோகச் சலுகை, கைத்தொழில் சலுகை, இவைகள் எல்லாம் பெற்று அங்குள்ள வர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேறியிருக்கிறது. தினேக்கல், பழனி, தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை போன்ற தாலுகாக்களில் இருக்கிற குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு இதுவரையிலும் கல்வி முன்னேற்றமோ அல்லது கைத்தொழில் சலுகைகளோ கிடைக்கப் பெறாது, அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஒருவிதமான ஏற்பாடும் செய்யாத காரணத்தினால் அவர்கள் தீயதொழில் செய்து கொண்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவு கொடுத்து வருகின்றார்கள். அதையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றவும், அவர்களது வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்வதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASAMI MUDALIAR : சேர்மன் அர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சிற்சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை மிகவும் அவசியமானது என்று நான் கருதுகிறபடியால், இதற்கு முன் போட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டுக்கொண்டிருந்தும் இன்னும் பற்பல பகுதிகளில் நமக்கு தேவை இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறபடியால் இந்த கோரிக்கையை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லாவில், கல்வித் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இன்னும் மக்கள் இருந்துகொண்டு,

[Sri M. R. Kandasami Mudaliar] [15th November 1957]

பள்ளிகளில் இட வசதி குறைவு காரணமாக மக்கள் படிக்க வசதியில்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இந்த வருஷம் கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்கக் கூடியபோது கட்டிட நிதிக்காக அரசாங்கம் கொடுக்கும் நன்கொடையை இந்த வருஷமும் நீடித்த சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள ஹைஸ்கூல்களுக்கு நன்கொடை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக மிக அவசியம். அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் சுகாதார வசதி குறைவு, ஆஸ்பத்திரிகளும் மிகக் குறைவு. நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், எனது தொகுதியில் வெண்ணம்பூரில், ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்ட ஒரு கட்டிடத்தை ஊரில் உள்ள மக்களே கட்டிக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடம், ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட எரியாவாகும். அந்த இடத்தின் சுமார் 15 மைல் சுற்றளவிற்கு தூரத்தில் ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. அங்கிருந்து 15 மைலிற்குப்பால் சென்றுதான் ஒரு லட்சம் மக்கள் சேலம், திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம் போன்ற இடங்களுக்குப் போய்தான் வைத்திய வசதி பெற வேண்டியிருப்பதால் அதை ஒரு சென்ட்ராக அமைத்து அங்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் போக்குவரத்து ரஸ் தாக்கள், கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட ரோடுகள் எல்லாம் இன்று பாழடைந்திருக்கின்றன. அப்பொழுதிருந்த அதிகாரிகள் ரோடுகள், 18, 20, 25 அடிகள் இருந்தால் போதும் என்று போட்டார்கள். இப்பொழுது 30, 40 அடி இடம் இருந்தால் தான் ரோடுகள் போடலாம் என்று போடப்பட்ட ரோடுகளை புழுது பூர்க்காது அவை போக்குவரத்து வசதிக்குப் பயன்படாமல் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது முக்கியமாக வீரபாண்டி என்ற இடத்தில் ரோடு வசதி இல்லாத இருக்கிறபடியால் அங்குள்ள ரோடுகளை அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக காலேஜைப்பற்றி நான் இங்கு ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு காலேஜ்தான் இருக்கிறது. இந்த ஜில்லாவில் உள்ள அத்தனை ஹைஸ்கூல்களிலும் படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் ஒன்று, சென்னைக்கு வரவேண்டும், அல்லது திருச்சிக்குப் போகவேண்டும். அப்படி வெளி ஜில்லாக்களுக்குப் போய்தான் படிக்க வேண்டியிருக்கிற நிலை இருக்கிறதே தவிர அங்குள்ள ஹைஸ்கூல்களில் படித்தவர்களுக்கு அந்த ஜில்லாவில் உள்ள காலேஜில் சேர்ந்து படிக்க வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை போகவேண்டுமென்று சொன்னால் பல காலேஜ்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கு ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம். அதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய ஒத்தரவு கொடுத்து வேண்டிய ஒத்தாசை புரிய வேண்டுமென்று பணிவோடு வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கோரியுள்ள உப மான்ய கோரிக்கையில் சில ஹரி ஜனங்களுக்கு சில வசதிகளேத்தான் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கனம் ஒதுக்கப்படும் பணம் எங்கே போகிறது என்று தெரியவில்லை என்று இங்கே சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்யப்படுவதை எல்லாம் புள்ளி விவரங்களோடு கணக்கு கொடுக்கப் பட்டிருந்தும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று புகார் சொன்னால் இதை சொல்லுகின்ற கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இதில் எவ்வளவு சிரத்தை இருக்கிறது என்பதை தான் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய பரீக்ஷாவில் கூட, பாய் போன்ற கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக பலலா மிரக்கணம்க்கான ரூபாய் கொடுத்து அந்த தொழிலில் இன்று அனேகம் பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ஆட்டியம் பட்டி போன்ற கிராமங்களில் பல சிறிய கருவிகள் செய்வதற்கும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள மக்களுக்காக வேண்டி பல அபிவிருத்திகளும் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் ஒத்தாசையை பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் பல வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து வருகிறார்கள்.

15th November 1957] [Sri M. R. Kandasami Mudaliar]

ஒவ்வொரு இடத்திலும் 20 வீடுகள் வீதம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பார்த்து வீடு இல்லாதவர்கள் வயிறு எரிவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் ஒரே தாலாகாவில் 100 அல்லது 200 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் பக்கத்திலுள்ள தாலாகாவிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் இதைப் பார்த்து வயிறு எரிவார்கள். ஆகவே இந்த உதவியை பரவலாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருதிதான் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 10 வீடுகள் 20 வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் பல விதத்திலும் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்துகொண்டு வருகிறது என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மான்யத்திற்கு இன்னும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கூறி இதை ஆதரித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, under 'District Administration and Miscellaneous' a sum of about Rs. 6,77,000 has been allotted for the construction of a building for the office of the Hindu Religious and Charitable Endowments Board. I want to know whether this is absolutely indispensable in view of the prevailing financial stringency. No doubt that office is located in a very uncomfortable place, but still I want to know whether it cannot be brought to our old Assembly Buildings or whether it cannot be housed at least for some time in any other building at a cheaper rent. My impression is that this money can as well be utilised for the renovation of so many temples which are of archaeological importance. We have been talking of attracting tourists to this part of this country. Many of these ancient temples are in a state of disrepair, and my submission is that most of these temples should, as far as possible, be renovated as early as possible, before we find them in complete ruin. I wish to say in this connection that the audit of the department is far from satisfactory, and in many cases I have heard there has been misappropriation of funds. We must appoint extra audit staff and exercise strict scrutiny over the accounts of these religious institutions in the whole State. In respect of certain temples which are not in a position to perform daily pujas, the audit fee levied is rather prohibitive, and many of them have not paid the audit fees, especially temples which were enjoying estate lands and which were taken over. The *dastik* allowance paid to them is quite inadequate. They are finding it hard to perform the daily puja. For some time past grants for renovation of temples were given, but I understand they have been withheld for some time now.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Madam, on a point of order கனம் அம்மையார் அவர்கள் தலைமை தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஸார், ஸார், என்று குறிப்பிட்டுப் பேசுவது முறையாகுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (DR. SOUNDARAM RAMACHANDRAN): இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: My submission is that the Government should take serious notice of these things and see that something is done by diverting the amount for the construction of a building for housing this office.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

[15th November 1957]

In regard to the Harijan Welfare Department two things are most important. They are the provision of drinking water-supply and housing facilities. Even though we talk of the amelioration of the condition of Harijans, we have not been able to satisfy them in these two respects. Even yesterday I had been to some villages and most of the Harijans met me and complained that they were unable to get house-site and adequate supply of drinking water. There are private lands adjoining these cheris, and many repeated representations have been made to the Collector for the past one year and even through me. Nothing has so far taken place. I am sure the Hon. Minister would pay attention immediately to the construction of houses and the provision of facilities for the supply of drinking water. With regard to the backward communities, the same is the case. At present, many communities which are really very backward have not been included in the list. During my recent tour of the Mudukulathur area, I found that many of the deserving people have not been included in the list. I would request the Government to scrutinise the whole thing and treat all the areas alike and reclassify the whole thing in such a way as to include all really backward communities in the list. They must also see that the condition of such backward people is improved as early as possible.

With regard to the Agriculture department, I have to say a few words. As for the price of the fertilisers I wish to point out that it is going up and the Government have not come forward to control it. Even the private companies have been putting up the prices indiscriminately, with the result the cost of cultivation has gone up abnormally. The same is the case with regard to pesticides. Though the Government have been pleased to give pesticides at concessional rates, the quantity allotted to each district is quite inadequate. By the time the departmental officers apply for and get fresh allotments, the paddy crops mature and the purpose for which these are given is defeated. I would request the Government to allow sufficient funds in consultation with the department with a view to combating this disease. Even with regard to these pesticides, certain kinds of them do not come under the category of pesticides which are given at concessional rates. I would request the Government to extend this concession to all kinds of pesticides.

With regard to research stations, I am of the view that research stations should be started in many of the rural areas. I should say that the progress in this regard is very slow. I think a scheme was under the contemplation of the Government for the starting of a research station in Chingleput to carry on research in coconut. I am sorry the Government have not taken steps to start this research station that was recommended long ago. Even though one research station was started in Malabar on the eve of partition, no action seems to have been taken to start one here. I am sure the Government will come forward to start research stations for fruits, coconut, paddy, etc., in the remotest areas in the State.

15th November 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

With regard to manure, I would request the Government to show some concession for green manure. So far as the Demonstrators are concerned, I should say that they are doing more desk work than going out to the farms and advising the ryots. They are engaged more and more in the preparation of statistics. I wonder whether the officers above have got the time even to go through these statistics. I would request the Government to relieve these Demonstrators of their desk work and make them do more propaganda work so that we may increase food production in this State.

SRI P. VEDAMANICKAM : கணம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சட்டசபையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுகின்றேன். நெருக்கடியான நேரத்தில் 74 லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகையை ஒதுக்கி சில திட்டங்களை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

11-25
a.m.

விசேஷமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே சில குறைகள் இருக்கின்றன. சட்டசபை நல்ல சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது. மக்களுக்கு உபயோகமான சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். ஆனால், ஜில்லா வட்டாரங்களிலும் குறிப்பாக தாலுகா வட்டாரங்களிலும் இந்த வேலைகளை மந்தமாகச் செய்கிறார்கள். எங்கள் தொகுதியிலே ஒரு கிராமத்தில் 250 ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்பட்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் தாசில்தாரும் மற்ற அதிகாரிகளும் ஆறு மாதம் ஆகியும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படியே இருக்கிறது. 12 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. அதை அடமானம் செய்வதற்கு யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் முன்னே வேண்டுமானாலும், கல்வியிலே உயர்ந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது, பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற வேண்டும். ஆகவே, எங்கெங்கு தரிசு புறம் போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் கட்டாயமாக, கூடிய சீக்கிரம், மற்ற காரணங்களைப் பார்க்காமல், அடமானம் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அப்படி முன்வந்தால்தான் ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதாரம் உயரமுடியும்.

ஹரிஜன மக்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கும் விஷயம் ஆமை வேகத்தில் நடக்கிறது. எங்கள் தாலுகாவிலே, எங்கள் கிராமத்திலே மனைக்கட்டு வேண்டுமென்று ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்து 8 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. கட்டவேண்டிய தொகை ரூ. 3,000-ம் கட்டப்பட்டுவிட்டது. 8 ஆண்டுகள் ஆனபோதிலும் இன்னும் மனைக்கட்டு ஜாரி செய்யப்படவில்லை. அதற்காகப் பாடுபட்டு இரண்டு ஹரிஜன நண்பர்களும் இறந்து விட்டார்கள். என்னதான் சர்க்கார் அலுவல்கள் தாமதப்பட்டு நடக்கும் என்றாலும், இத்தனை ஆண்டுகள் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. குடி இருக்க மனை இல்லை என்று தவிக்கும் ஹரிஜனக் குடும்பங்களுடைய பரிதாபமான நிலைமையை மனதில் வைத்து, இனியும் தாமதம் செய்யாமல், குடியிருப்பு மனைகள் ஜாரி செய்யப்படுவதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, ரிசர்வ் காடுகள் என்று சொல்லப்பட்டு, மரமோ, செடிகளோ இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான காடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காடுகள் என்று ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அவைகளை எழைகள் விவசாயம் செய்து வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக சர்க்கார் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். ஒரு தாலுகாவில் இரண்டு கிராமங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவைகளில் 20 வீடுகள் வீதம் கட்டிக் கொடுப்பதினால்

[Sri P. Vedamanickam]

[15th November 1957]

நல்ல பலன் ஏற்படாது. ஒரு கிராமத்தில் 100 குடும்பங்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு 20 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால், யாருக்கு என்று அதைக் கொடுப்பது? 20 வீடுகளே கட்டுவதால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய ஒருவருக்கொருவர் பொருளையும் சண்டையும் வளருகிறது. ஆகையால், குறைந்தபட்சம் 50 வீடுகளையும் ஒரு கிராமத்தில் கட்டிக்கொடுக்க தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-29
a.m.

விருத்தாசலம் தாலுகாவில் 2 ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று லோகல்பண்டு டிஸ்பென்சரி. இன்னொன்று பெரிய ஆஸ்பத்திரி இரண்டு லட்சம் மக்கள் வசிக்கும் ஓர் இடத்தில் ஒரு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி கூட இல்லை. ஆகவே, விருத்தாசலம் நகர ஆஸ்பத்திரியை சீக்கிரம் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் ரொம்ப குறுகிய வரம்புக்குள் நடத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி தாங்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறீர்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும் போது நான் பதில் சொல்வதற்கும்கூட அதிக இடம் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லப் புகுவேணால் நானும் விதியை மீறித்தான் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளவேண்டிய ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படும் என்றும் நான் உணருகிறேன். ஆகையால், சில விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு அத்துடன் என்னுடைய பதிலை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி இலாகாவிலே அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிப்பதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற இடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனையில் இருக்கும்போது விற்பனை வரி இலாகாவில் மட்டும் அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்களைப் போடுவது சரியல்ல என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இதிலே நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டியது—வரி வசூல் செய்யவேண்டிய இலாகாக்களுக்கும், வரி வசூல் செய்யப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு அதைச் செலவு செய்யக் கூடிய இலாகாக்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதென்பதை நாம் மனதில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வரி வசூல் பண்ணக்கூடிய இலாகாக்கள் இன்னும் கொஞ்சம் ஐரூபக் இருப்பதன் மூலம் அதிக வரி வசூலிப்பதற்கும், வரியை ஏமாற்றுகிறவர்களை கட்டுப்படுத்தவும் ஏதாவது ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமானால், அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதற்காக கொஞ்சம் அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிர்பந்தம் ஏற்பட்டால், அது தவிர்க்கமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு இனங்களிலே அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். “இண்டர் ஸ்டேட் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட்” இப்பொழுது புதியதாக பாஸ் செய்யப்பட்ட சட்டம். அதை அமுல் நடத்துவதற்கு இன்றைக்கு பல உத்தியோகஸ்தர்கள் அவசியமாக இருக்கிறது. அதன் மூலமாக நமக்கு வருவாயும் அதிகமாக வருகிறது. அந்த உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்காவிடபல் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாது. இரண்டாவதாக பல இடங்களில் விற்பனை வரியை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறார்கள். யாரோ ஒருவர் ஒரு ஸ்டேஷனுக்கு மற்றொரு பெயருக்கு சாமானை தருவிப்பது, அங்கிருந்து அதை வேறு ஒருவர் எடுத்துக்கொண்டு போவது இப்படி நடக்கிறது. அதனால் யாருக்கு ஏதற்காக எங்கிருந்து சாமான் வந்தது என்று கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே அந்த சாமான்கள் விற்பனையாகும்பொழுது விற்பனை வரி வசூல் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. மற்ற மாகாணங்களில் இதற்காக என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, நம் மாகாணத்திலும் சில முக்கியமான ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில் வந்து இறங்கக்கூடிய பண்டங்களைக் கண்காணிப்பதற்காகவும், சாமான்கள் யார் பெயருக்கு வருகிறது, எங்கே போகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகவும் சில உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் விற்பனை வரியை ஏமாற்ற முடியாமல் வசூலிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்

15th November 1957]

[Sri C. Subramaniam]

கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் இப்பொழுது ஒரு பரிபார்த்தமாக சில ஸ்டேஷன்களில் சிப்பந்திகள் நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் விற்பனை வரியை எமாற்றுகிறவர்களை நல்ல முறையில் தடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்த்து, இதன் மூலம் பலன் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால், மற்ற முக்கியமான ஸ்டேஷன்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர். . .

SRI A. GOVINDASAMY : விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஒரு சந்தேகத்தை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களை விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புதுச்சேரியில் விற்பனை வரி கிடையாது. அங்கே விற்பனை வரி இல்லாத காரணத்தினால், அங்கிருந்து பொருள்களை இதன் ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு, அருகில் உள்ள தாலுக்காக்களுக்கு கடத்தல் செய்கிறார்கள். இதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற விழுப்புரம், கடலூர், திண்டிவனம் முதலிய இடங்களில் இருக்கும் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்காகத் தான் இப்பொழுது எல்லா ரோடுகளிலும் சவுக்கி நிலையங்கள் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புதுச்சேரியிலிருந்து வரக்கூடிய லாரிகளை எல்லாம் தணிக்கை செய்து, என்னென்ன சாமான்கள் வருகின்றன என்பதை அதன் மூலம் தெரிந்துகொண்டு, இம்மாதிரி கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரிதான் விற்பனை வரி எமாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கும் அதிக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் மற்றவர்கள் விற்பனை வரியை எமாற்றுவதினால், நியாயமாக வியாபாரம் செய்பவர்கள் தங்கள் வியாபாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தமுடியாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் நியாயமான முறையில் வியாபாரம் நடத்துகிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டியாவது இந்த விற்பனை வரியை எமாற்றுவதைத் தடுத்து, அப்படி எமாற்றுகிறவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஆகவே, அதற்கு கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ஹிந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவிற்காக ஒரு கட்டிடம் கட்டுவது பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அதை என் தள்ளிப் போடக்கூடாது என்பதுபற்றி நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முதலிலே அவர் நினைத்ததுபோல்தான் நானும் நினைத்து, இது இப்பொழுது வேண்டியதில்லை என்று ஒத்திப் போடப்பட்டது. பிறகு அதிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களெல்லாம் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன. நாம் வரி வசூல் செய்வதன் மூலமாக வரக்கூடிய பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்தக் கட்டிடம் கட்டப் போவதில்லை. தர்ம ஸ்தாபனங்களிலும், கோவில்களிலுமிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கட்டிடம் கட்டப்போகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய சர்க்கார் நிதி நிலைமையை இது எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்போவதில்லை. இப்பொழுது கட்டிடம் இல்லாததால் அதற்காக ஏராளமான தொகை வாடகையாக கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தொகையை வைத்து கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ளுவது சலபம் என்று கருதி அதற்காக வேண்டிய நிலமும் வாங்கப்பட்டுவிட்டது. இதனால் எந்த விதத்திலும் நஷ்டம் ஏற்படாது என்று எனக்கு குறிப்பிட்டு காண்பித்தார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இப்பொழுது நெருக்கடியான நிலைமையாக இருந்தாலும்கூட, இந்தக் கட்டிடம் கட்ட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நுங்கம்பாக்கத்தில் என்று நினைக்கிறேன்; எனக்குச் சரியாக ஞாபகம்

[Sri C. Subramaniam]

[15th November 1957]

இல்லை. நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிற்பாடுதான் இதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு” நடக்கும் முறையைப் பற்றியும், இன்னும் அதிகமான வேலைகள் செய்யாதது பற்றியும், இருக்கக்கூடிய குறைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஹரிஜனங்களுக்காக செய்ய வேண்டிய வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. எத்தனை யோ வேலைகள் இன்றைக்கு நடைபெற்றாலும்கூட, அவர்களுடைய பிரச்னைகள் பூராவும், ஏன் ஒரு பெரிய அளவுக்குக்கூட எல்லா பிரச்சனைகளும், தீர்த்துவிடமுடியும் என்று சொல்ல முடியாது. இதே முறையிலே பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, அவர்களுடைய நிலைமையை ஓரளவுக்குத்தான் உயர்த்த முடியும். அதற்கு மேல் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை பொதுவாக உயர்ந்தால், அத்துடன் சேர்ந்து அவர்களும் உயர்வார்கள். அந்த மாதிரி நிலையில்தான் இப்பொழுது இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட சலுகைகள் எவ்வளவு கொடுத்தாலும், அவர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் தீர்க்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அவ்வளவு பள்ளத்தில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறிய பள்ளமாக இருந்தால் கொஞ்சம் மண்ணைப் போட்டு முடிவிடலாம். பெரிய பள்ளமாக இருக்கும்பொழுது, எத்தனை மண்ணைப் போட்டாலும், பள்ளம் உயர்ந்திருக்கிறது என்ற உணர்ச்சி கூட நமக்கு ஏற்படாத நிலைமை இருக்கிறது. இது அவ்வளவு சிக்கலான பிரச்சனை தான், கஷ்டமான பிரச்சனைதான். அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் குறைகள் இருக்கின்றன, போதிய அளவுசெய்யப்படவில்லை என்பதை ஒரு நியாயமான வாதம் என்றே நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதும் இதபற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதே கருத்துக்கள் இப்பொழுதும் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு நிதி ஒதுக்குவதற்கும், அவர்களுடைய வேண்டிய சலுகைகள் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதே முறையில் இன்னும் தொடர்ந்து ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமான வசதிகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு தனிப் பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு, அங்கத்தினர் சொல்லிய குறைகளையும், ஆலோசனைகளையும் கவனித்து இன்னும் தீவிரமாக வேலை செய்வதற்கு அந்த இலாகா மந்திரி அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற உறுதிமொழியை மட்டுமே உங்களுக்குக் கொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய இலாக்காவில் இருக்கக்கூடிய சில கஷ்டங்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் முக்கியமாக உரம் வழங்குவதிலே, விலைக் கட்டுப்பாடு சரியானபடி நடைமுறையிலே நடக்கவில்லை என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சில இடங்களில் விலை கட்டுப்பாடு நல்ல முறையிலே நடக்காமல் இருக்கலாம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு எவ்வளவு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக அதை வழங்க முடியுமோ அவ்வளவு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து, அவர்கள் மூலம் வழங்கப் படுகிறது. இருந்தாலும், தனிப்பட்ட வியாபாரமாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது கூட்டுறவு ஸ்தாபனமாயிருந்தாலும் சரி, அதை நடத்தக்கூடியவர்கள் மனிதர்கள் தான். அதனால் நம்முடைய மக்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நாணயத்திலே உயர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவுதான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களாக இருந்தாலும் சரி, தனி வியாபாரியாக இருந்தாலும் சரி, இந்த வழங்குதல் நல்ல முறையிலே நடைபெறக்கூடும். ஆகவே இன்றைக்கு இதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன என்றால், சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைத்தான் அது பிரதி

15th November 1957]

[Sri C. Subramaniam]

பலிக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். எப்படியாவது பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அதிகமாக வளர்ந்து வரும் காரணத்தினால், மிகவும் அத்யாவசியமான வேலைகளிலும் கூட, நல்ல துறைகளில் செய்யப்படும் வேலைகளிலும் கூட, ஏதாவது கொஞ்சம் மிச்சம் பிடித்து அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று மனப்பான்மை வளர்ந்திருக்கிறது. ஹரிஜன சம்பந்தேந்திர வேலைகளில் கூட கொஞ்சம் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று கருதினால், அதை விட கண்டிக்கத் தக்க விஷயம் ஒன்றுமே இருக்க முடியாது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் வேலையில் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக மட்டமான சாமான்களைப் போட்டு கட்டிவிடுகிறார்கள். அண்ணாதுரை அவர்களோ அல்லது வேறு ஒரு அங்கத்தினரோ கட்டின் வுடன் வீடு விழுந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். (குறுக்கீடு.) கவுந்தப்பாபியில் அப்படி நடந்ததாக குறிப்பிட்டார்கள். எந்த வேலையாக இருந்தாலும் சரி, மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் வேலையாக இருந்தாலும் சரி, அதிலும் கூட கொஞ்சம் பணம் மிச்சப்படுத்தலாமா, கொஞ்சம் அதிக லாபம் அடையமுடியுமா என்று நினைக்கிறார்கள். கண்டிராக்டர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று பொது மனிதர்களிடம் விட்டால்கூட, அவர்களிடமும் இந்த மனப்பான்மை வளர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால், விவசாயத் துறையிலும் சரி, ஹரிஜன இலாகா துறையிலும் சரி, பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு துறையிலும் சரி, வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறும் போய்விடுகின்றன. எப்படியோ பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று நினைத்து

“ நெற்கொண்டு போமளவும்
நில்லாய் நெடுஞ்சுவரே ”

என்ற அடிப்படையிலே பில் கொடுத்து பணம் வாங்கும் வரையில் நின்றால் போதும், நின்றவரைக்கும் நெடுஞ்சுவர் என்பது போல் வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். இது மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஒரு கட்டம் கட்டுவது என்றால் அதற்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் வாங்கிக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை. அனால் குறைவாகப் பணம் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, கட்டுகிற கட்டிடம், போடுகிற ரோடு இவற்றையெல்லாம் மிகவும் மோசமாகச் செய்து விட்டால் அதனால் ஏராளமான பொருள்கள் வீணாகின்றன. அது நாட்டுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் பெரிய நஷ்டம். ஆகவே செய்கிற வேலைகளை நன்றாகச் செய்யவேண்டும், பொருள்களுக்கு நஷ்டம் வராதபடியாகச் செய்யவேண்டும் என்கிற மனப்பான்மை நம்மிடையே வளர்ந்தாகவேண்டும் சர்க்கார் வேலை தானே நடக்கிறது என்பதாக மற்றவர்கள் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், கிராமத்தார்களும் எந்த இடத்தில் எந்த வேலை நடந்தாலும் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு அந்த வேலை நன்றாக நடக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். குறைபாடுகள் காணப்பட்டால் சர்க்காரின் கவனத்திற்கும் அதைக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். இதைச் சபை அங்கத்தினர்களும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். கண்டிராக்டர்கள் என்றால் லாபம் அடைவதைத் தான் நினைக்கிறார்கள். சர்க்கார் என்றால் அது ஏதோ தனியாக நடந்து இருவது போல எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள். இந்த மனப்பான்மை வளருவது தவறு. இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தேசியப் பொருள்கள் மிகவும் குறைவாய் கிடைக்கிற நிலைமையில் அவற்றை எல்லாம் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது தான் தேசியக் கடமை என்கிற முறையில் நாம் எல்லோரும் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப்போல பல இலாகாக்களைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனித்து எந்த எந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் சர்க்கார் செய்யும். அங்கத்தினர்களும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும்,

[Sri C. Subramaniam]

[15th November 1957]

என்கிற முறையில் நான் என் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு மேல் இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லவேண்டியது இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. ஆகையால் இந்த விவாதத்தையும் முடித்து, இந்த மானியத்திற்கும், இதர மானியத்திற்கும் போட்டுச் செய்து இந்த பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கட்சிகள் எல்லாம் ஒத்துக் கொண்டபடி 37-வது கட்மோஷனை ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் மூவ் பண்ணுவார். அது இருபத்திரண்டாவது டிமாண்டுக்கு வருகிறது. டிமாண்டு இருபத்திரண்டு வரும்போது அதை அவர் மூவ் பண்ணுவார். அதை விவாதத்திற்கும் எடுத்துக் கொள்வோம். இதர டிமாண்டுகளை வரிசையாக போட்டுக்கு விடுகிறேன்.

A.—EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 1,23,000 under Demand I—Land Revenue Department ’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 1,23,000 under Demand I—Land Revenue Department ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

**(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES
AND DUTIES—ADMINISTRATION.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 64,800 under Demand VII—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration ’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 64,800 under Demand VII—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 2,00,000 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous ’.

15th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 2,00,000 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND XIII—JAILS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 73,600 under Demand XIII—Jails ’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a fullier sum not exceeding Rs. 73,600 under Demand XIII—Jails ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(5) DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,63,100 under Demand XV—Education ’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,63,100 under Demand XV—Education ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(6) DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,28,500 under Demand XVI—Medical ’.

MR. SPEAKER : The question is:

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,28,500 under Demand XVI—Medical ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,700 under Demand XVII—Public Health ’.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,700 under Demand XVII—Public Health ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[15th November 1957]

(8) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,37,800 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries ’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,37,800 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(9) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 73,300 under Demand XXI—Industries and Cinchona ’.

MR. SPEAKER :—The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 73,300 under Demand XXI—Industries and Cinchona ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(10) DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 44,50,000 under Demand XXII—Harijan Uplift ’.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 44,50,000 under Demand XXII—Harijan Uplift ’.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 44,50,000 under Demand XXII—Harijan Uplift—be reduced by Rs. 100 ’.

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 44,50,000 under Demand XXII—Harijan Uplift—be reduced by Rs. 100 ’.

The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

I shall allot time till 12-30 for the discussion of this Demand. At 12-30 I will put this Demand to vote and after that I will guillotine all the remaining Demands. I propose to do this only in the interest of hon. Members. If we finish the last item, namely, Bills by 1-30, we need not sit in the afternoon. If necessary, we can sit for half an hour after 1-30 and dispose of all the Bills so

15th November 1957] [Mr. Speaker]

that there may not be any necessity for hon. Members to come back at 3 p.m. I am making this suggestion in the interest of the hon. Members themselves.

Now the discussion will go on till 12-30. The Mover of the cut motion will have ten minutes and all the others will have each five minutes.

SRI M. JAGANNATHAN : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணை விஷயமாக ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றமானது இந்தியாவின் பொருளாதார நிலைமையைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் உயர்வு ஏற்பட்டால் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமையும் உயரும் என்று நம் நாட்டு ஒப்பற்ற பிரதிநிதியாக விளங்கும் பிரதமர் நேரு அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அதை திரும்பத் திரும்ப சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இதைத்தான் நமது நிதி மந்திரி அவர்களும் சொல்லி வருகிறார்கள். உண்மையாக இந்த ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றமானது பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கி இருப்பதனால் அவர்கள் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்களா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உண்மை என்ன வென்றால் இன்று அவர்கள் சமுதாயத்தில் உள்ள மற்ற மக்களால் புறக்கணிக்கப் பட்டு மிகவும் வருந்தக் கூடிய நிலையில் உலகத்திலேயும், வேறு எந்த நாட்டிலேயும் நிலவாத இழிவான நிலைமையுடைய வருந்தக் கூடிய நிலைமையும் இங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கவே முடியாது.

ஹரிஜனங்கள் பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்திருப்பதனால்தான் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதல்ல அதன் காரணம். இதற்கு முக்கியமான காரணம் சமுதாயத்தில் இருக்கும் இழிவு நிலைமையே தவிர வேறு அல்ல. ஒருவன் பொருளாதாரத்தில் எவ்வளவு தான் உயர்ந்தவனாக இருந்தாலும், சமுதாயத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதனால் அவன் உயர்வதற்கோ நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கோ சமுதாயத்தில் ஈடுபாடு இருக்காது. இந்தக் காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே பொருளாதார முன்னேற்றத்தை வற்புறுத்துவதற்குப் பதிலாக சமுதாயத்தில் நிலவிவரும் இழி நிலைமையைப் போக்குவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சமுதாயத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய இழிவை ஓரளவு துடைத்தால்தான் பொருளாதாரத் துறையிலே ஹரிஜனங்கள் ஓரளவு முன்னேற்ற முடியும். ஹரிஜனங்களின் பொருளாதார பிரச்சனை திருவதற்குக்கூட ஓரளவு சமுதாயப் பிரச்சனை தீர்ந்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற்ற முடியும். ஆகவே இது சமுதாயப் பிரச்சனையாக இருப்பதனால் இதைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதற்காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி ஹரிஜனங்களின் பொருளாதார முன்னேற்றங்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் சமுதாய முன்னேற்றம் அடைவதற்கும், அவர்களின் இழி நிலைமை துடைப்பதற்கும் வழிகோலவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவர்களின் இழி நிலையைத் துடைப்பதற்கு ஆங்காங்கே பிரசாரம் செய்வதற்கு பிரசாரர்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதுபோன்ற பல அம்சங்கள் இதில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

“To reduce the allotment of Rs. 44,50,000 for Harijan Uplift by Rs. 100. To discuss the failure of the Government to take suitable steps to do propaganda against the practice of untouchability.”

[Sri M. Jagannathan]

[15th November 1957]

நம்முடைய நாட்டில் தீண்டாமை நீண்ட நெடுங் காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களை மற்ற சமுதாயத்தினர் மிருகங்களைப் போல நடத்தி வருகிறார்கள். மற்ற சமூகத்தோடு சேர்ந்து வாழும் நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. கிராமப் புறங்களில் போய்ப் பார்த்தால் இந்த காலத்திலும் அவர்களைத் தனியான இடங்களில் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். மிருகங்களுக்கெல்லாம் மற்ற சமுதாயத்தினரோடு சேர்ந்து வாழ வழியிருக்கிறது. அவைகளுக்கு அவர்களின் வீட்டிற்குள் நுழைய இடம் இருக்கிறது. ஆனால் ஆற்றிவடைய மனிதர்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள். இந்தக் கேவலமான நிலை இந்த நாட்டில்தான் இருக்கிறது. ஜெர்மன் நாட்டிலோ, அமெரிக்க நாட்டிலோ, ரஷ்ய நாட்டிலோ இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலை கிடையாது. உத்தமர் காந்தியார் தோன்றிய இந்த நாட்டில் இந்தத் தீண்டாமை இருப்பது மிக மிக விசித்திரமாக இருக்கிறது.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் பல உரிமைகளைப் பற்றி பேசும்போது 17-வது பிரிவிலே தீண்டாமை ஒழிப்பு பற்றி மிகத் தெளிவாக கூறுயிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே இது வரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் பார்லிமெண்டில் தீண்டாமை ஒழிப்பு மசோதா கொண்டு வந்து 1950-ம் வருஷத்தில் அதை நிறைவேற்றிச் சட்டமாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்கார் இதை அமுலாக்கி நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்?

சாதாரணமாக, மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு, அதை அமுலாக்குவதற்கு ஒரு இலாக்காவை ஏற்படுத்தி, மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்கள் செய்யாமல் தடுப்பதற்கும், குற்றங்கள் செய்தவர்களைப் பிடிப்பதற்கும் வேண்டிய சிப்பந்தியையும், அதிகாரிகளையும் நியமித்து, பிரசாரங்கள் செய்து மிக நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இருந்தாலும்கூட அது நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்கு நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் ஹரிஜனங்கள் சமுதாயத்தில் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக தீண்டாமை குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு நல்ல முறையை வகுத்து இருந்தபோதிலும்கூட, மாநில சர்க்கார் இதைப் பற்றி ஒரு கவலையில்லாமல் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் இவ்வளவு நிதானம் காட்டி வருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் நமது சர்க்கார் இத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறையில் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். "the necessity of the Government subsidising some of the leading vernacular and English newspapers to write articles or stories for propagating anti-touchability." சர்க்கார் தீண்டாமையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களே தவிர, எந்தெந்த முறையிலே தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்தந்த முறையில் நடத்துவதற்கு யேசனை கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த விஷயமாக சில அம்சங்கள் இதில் சேர்க்கப் படவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக செய்தித் தாள்களின் மூலமாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு பிரசாரம் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்குப் பிரசாரம் செய்வதற்காக சர்க்கார் செய்தித் தாள்களுக்கு மான்யம் ஒதுக்கி நல்ல பல கட்டுரைகள் எழுதி அதன் மூலமாக பிரசாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆனால் இதற்குப் பதிலாக கனம் அமைச்சர்கள் ஊர் ஊர் ஆக பவனி வருகிறார்களே ஒழிய, நல்லமுறையில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு பிரசாரம் ஒன்றும் செய்வதில்லை. ஆகவே ஹரிஜனங்களும் மற்ற சமுதாயத்தினரோடு சரிசமமாக வாழ அவர்களின் இழிநிலையைப் போக்க சிந்தித்து அவர்கள் சமுதாயத் துறையில் முன்னேறுவதற்கான முறைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"That necessity of the Government to take steps to introduce radio programmes purported to dissuade the minds of the people practising untouchability."

15th November 1957]

[Sri M. Jagannathan]

இதுவும், தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு நான் கொடுக்கும் ஒரு “கான்கிரீட் ஸ்டூடன்ட்”. நமது வானொலிப் பேரேக்கிராமங்களைப் பார்த்தால் அதில் கதர்காலட்சேய் வா ஏராளமாக நடக்கிறது. ராமாயணத்தைப் பற்றி விமர்சனம் கேட்கிறோம். மகாபாரதத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறோம். ஹனுமார் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குத் தாண்டினார் என்று கதையைக் கேட்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் மக்கள் முன் இருக்கும் ஜீவாதாரமான பிரச்சனைகள் அல்ல. அதே சமயத்தில் அவைகள் பத்தியை வளர்க்கின்றன. ஓரளவிற்கு பத்தியை வளர்க்கத்தான் வேண்டும். இருந்தபோதிலும், சமுதாயத்திற்கு, அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மன்னிக்கமுடியாத இழிவு நிலையைப் போக்க சர்க்கார் அதி. கவனம் செலுத்தி வானொலி மூலம் தினந்தோறும் தீண்டாமையை ஒழிப்புப் பிரசாரம் செய்யலாம். இது சாத்தியமான விஷயமே. வானொலி மூலம் கர்னாடகப் பாட்டுகளைக் கேட்டு ரஸிப்போர்கள், இன்று அக் கர்னாடகப் பாட்டுகளைக் கேட்டு அவர்கள் மனம் புண்படும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்வது, ரேடியோ மூலம் தீண்டாமையை ஒழிப்புப் பிரசாரம் நடத்தப்படவேண்டும். அடுத்த வெட்டுப் பிரேரணை, “the failure of the Government to enforce the Untouchability (Offences) Act, 1955, effectively.” அதையும் நான் குறிப்பிட்டுப் பேசியிட்டேன். “the failure of the Government to improve the economic conditions of the Harijans in the State.” அதையும் நான் குறிப்பிட்டுப் பேசியிட்டேன். “the failure of the Government to provide adequate scholarship facilities to the Harijan students.”

நான் ஒன்று கேள்விப் பட்டேன். இப்பொழுது ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளம் மிகக் குறைவாயிருக்கிறது. வருஷந்தோறும் லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் இந்த உபகாரச் சம்பளத்தைப் பெற முடியாமல் அவர்கள் விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப் பட்டுவிடுகிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே, சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி ஹரிஜன மாணவர்கள் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய போதிய அளவு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்க முன் வர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் லட்சக்கணக்கான தொகையை, அவர்களுக்கு என்று நல்ல முறையில் செலவு செய்யப் வேண்டும். வீடுகள் கட்டி கொடுப்பது, தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துத் தருவது ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நில ஆர்ஜித விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள விசேஷ ரெவின்யூ அதிகாரிகளை ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் நியமனம் செய்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்காக பாடுபடுவாராயிருந்தால் ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்பு, முதுகுளத் தூர் பகுதியில் அவஸ்தைப்படும் ஹரிஜன மக்களுக்கு நம் அரசாங்கம் சலுகை காட்டுகிறது என்றும், இந்த அரசாங்கம் தொலைந்தால்தான் இந்த ஹரிஜன மக்கள் கீழ்த்தரமாகப் போவார்கள் என்று நினைத்துத் தான் அந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்காக வேண்டி வோட்டு போட்டு விட்டு இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதைக் கண்டு நான் பரிதாபப்படுகிறேன் (கைதட்டல்). அடுத்தபடியாக, கிணறுகளைப் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது, கிணற்றிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியம் எங்கேயோ மாயமாய் மறைந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். வக்கீல் தொழில் செய்யும் அந்த அங்கத்தினர் இங்கு ஒரு அங்கத்தினராக வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள். கிணறு இல்லை யென்றால், அதற்குண்பான மனுக்களை வெல்பெர் ஆபீசுக்கும், தாசில்தாரருக்கும் அனுப்பி அவர்களது குறைகளை நீக்குவது அந்தந்தத்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [15th November 1957]

தொகுதியில் உள்ள எம். எல். ஏ.-க்களின் பொறுப்பாகும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதை மறந்து விட்டு அதற்கெல்லாம் நேரம் இல்லாமல் வக்கீல் தொழிலை மிகவும் மும்முரமாக நடத்தி வருகிறார்கள். அவர் அங்குள்ள மக்களின் குறைகளை அறியாது, அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யாது இங்கு வந்து அவர்களுக்குக் கிடைக்க இல்லை, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று இந்த மன்றத்தின் முன் வந்து சொல்வது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இவ்வளவு வீடுகள் இருந்தால் தான் அங்கு கிணறு வெட்ட முடியும், அதற்கு 500 ரூபாயாகும் என்று தலைமை அதிகாரிகள் சொன்னால், இங்கு 15 குடும்பங்கள் தான் இருக்கிறது என்றாலும் அவர்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், 500 இல்லாவிட்டாலும் ஒரு 300 ரூபாயாவது மான்யம் கொடுங்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு மான்யம் வாங்கிக் கொடுத்து கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியது செய்திருக்கிறேன். அதே போல் தீண்டாமை ஒழிப்பில் போதிய அக்கரை எடுக்காது, அதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்று அவர்கள் கூறினார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்பில் போதிய அக்கரை எடுக்கிற எடுக்கவில்லை என்றால் இன்று என்னைப் போன்றவர்களும், எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் களைப் போன்றவர்களும் இங்கு வந்து அமர்ந்திருக்க முடியாது என்பதை நான் இவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு சில குக்கிராமங்களில் தீண்டாமைப் பேய் இன்னும் தாண்டவமாடுகிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். தீண்டாமைப் பேய் ஒழிய வேண்டுமென்றால் சர்வ கட்சி அங்கத்தினர்களும், சர்வ கட்சித் தலைவர்களும் அதில் போதிய கவனம் செலுத்தி, ஆங்காங்கு பொது கூட்டங்கள் போட்டும், ஹரிஜன தினம் கொண்டாட்டியும், ஜாதி ஹிந்துக்களையும் ஹரிஜனங்களையும் ஒன்று சேர்த்து கூட்டுவித்து கூட்டம் நடத்துவதின் மூலம் ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் இருந்து மற்றவர்களிடம் உள்ள அறுவறுப்பை ஒளவாவது மாற்றுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். அங்கத்தினர் அவர்களது திராவிட வக்கீல் தொழில், அவர் இதையெல்லாம் மறந்து விடுகிறார். தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்றால், பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கிக் கிடக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு, கல்விச் சலுகை போன்றவை கொடுப்பது போல், பொருளாதாரத் துறையிலும் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டுவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் பின் தங்கிக் கிடப்பதால் தான் அவர்கள் இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அங்காங்கு இருக்கிற புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் உடனடியாக, காலதாமதமின்றி, கூட்டுறவு முறையில் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து அவர்களை விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் அடையும்படிச் செய்து, அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டிய வழிவகைகள் செய்தால்தான் தீண்டாமை ஒழியும். கடைசியில் ஒன்று மாதத்ரிம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏழை ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு சர்க்காரிலிருந்து மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். அது காலதாமதமாகக் கிடைப்பதால் அதை வாங்கியும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆகவே அதை ஜூலை அல்லது ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள் கிடைக்கும்படிச் செய்தால் அவர்கள் புஸ்தகம், அல்லது துணிமணி வாங்கிக்கொள்ள முடியுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : சபாநாயகர் அவர்களே, நம் மாகாணத்தில் ஹரிஜனங்கள் 50 லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட நம் ஜனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கு. நம் மாகாணத்திற்கு வருகிற 60 கோடி ரூபாயில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அவர்களுக்காக நாம் வருஷா வருஷம் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்குகிறோம். இப்பொழுது இந்த ஸப்ளிமென்டரி டிமாண்டில் 44 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சர்க்கார் அவர்களது முன்னேற்றத் திற்காக வேண்டி நடவடிக்கைகள் எடுத்த போதிலும் கூட இன்றைய தினம் அவர்கள் பழையபடிதான் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வசதியும்,

15th November 1957]

[Sri N. K. Palanisami]

ஒரு சிலருக்கு வீட்டு வசதியும் கிடைத்திருக்கிறதேயொழிய பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் ஒரு நான் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொன்னார்கள், அவர்களின் பிரச்சனை சிக்கலானது, பொதுவாக எல்லோருடையவம் வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேற்றம்போதுதான் அவர்களது வாழ்க்கைத் தரமும் முன்னேறும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஒரு ஹரிஜன் ஒரு மேல் ஜாதிக்காரர் வீட்டிற்குச் சென்றால் அவன் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அதே ஹரிஜன் ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டராகவோ அல்லது ஒரு தாசில்தாராகவோ சென்றால் அவனை வரவேற்கிறார்கள். காரணம் என்ன? பொருளாதார முன்னேற்றம் தான் அதற்குக் காரணம். கட்டுரைகள் எழுதுவதில் தீண்டாமை ஒழிக்கலாம் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. யாருக்கு கட்டுரை எழுதுவது, யாரிடம் போய் அதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அளவில் தீண்டாமை ஒழிக்க முடியாது. எந்த விதத்தில் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைகிறார்களோ அப்பொழுதுதான் தீண்டாமை ஒழிக்க முடியும், அப்போதுதான் ஜாதி வேற்றுமை போகும் என்பது என் கருத்து. சர்க்கார் அவ்விதம் செய்வதற்கு வழியில்லையா என்று பார்த்தால் வழியிருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கிறது. இவைகளை அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் செய்வதில் சர்க்காருக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இது ரொம்ப சிக்கலான பிரச்சனை என்று. என்ன கஷ்டம் இதில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இந்த ஏற்பாடுகளை என் அவர்களுக்கு செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அது மட்டுமில்லை. விவசாயத்திற்கு என்று 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அனால் அதனுடைய விரிவான விபரங்கள் ஒன்றும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை. கோயம்புத்தூரில் 8,200 வீடுகள் கட்டப்போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த வீடுகளை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கொடுக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு Disabilities Act பிரகாரம் அவர்களுக்கு கிரிமினல் வழக்குகள் சம்பந்தமாக ஏதாவது செலவுகள் வந்தால் அதை கொடுப்பதற்கு சர்க்காரிலிருந்து வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கிறது. அனால் இதுவரை செலவு செய்யப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த வசதி கிரிமினல் கேஸ் சம்பந்தப்பட்ட செலவுகளுக்குத்தான் இருக்கிறது. சிலில் வழக்குகளுக்கும் இந்த வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது மிக அவசியம். இது தவிர ஹரிஜனங்களுக்கு கல்வி வசதி இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டியது மிக அவசியம். ஹரிஜனங்களுக்கு கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே மாதிரி கிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்கள்க்கும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அனால் உத்தியோக விஷயங்களில் சிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகை சரியான முறையில் அளிக்கப்படுவதில்லை. அசையால் சிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும் உத்தியோகத் துறையில் சலுகை அளிக்க வேண்டும். ஹரிஜன் ஹாஸ்டல்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது நல்லதுதான். ஏற்கெனவே இதற்கு பெரும்பகுதி பணம் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இவைகளும் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஐக்கத்தின் அவர்களின் தீர்மானத்தில் பஸ் பெர்மிட்டுகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதையெல்லாம் நான் ஆதரிக்கவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஜகன்னை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பிரஜைணையை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையில் இந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு நல்லதொரு காரியத்தை, அவர்கள் மனிதன் மனிதனை வாழவேண்டும் என்பதற்காக ஏதாவது சாரியங்களை இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கின்றதா என்று நோக்கும் காலத்தில் கண்ணீர் விட வேண்டிய நிலையில் இன்று ஹரிஜன மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை

[Sri P. S. Santhanam]

[15th November 1957]

சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆனால் இன்று ஹரிஜன மக்களுக்கு எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று ஹரிஜன மக்கள் விளம்பரங்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இன்று தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு பல வேலைகள் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால், பல சேவகங்கள் மூலம் பிரச்சாரங்கள் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது உதைத்த காலுக்கு முத்தமிடுவது போல தான் இருக்கிறது. இந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரச்சாரங்கள் எல்லாம் சேரிகளில், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்கள் வாழும் சேரிகளில், ஏழைப் பங்காளிகளை இருக்கப்பட்டவர்கள் வாழும் சேரிகளில் போய் இந்த வித்தியாசம் வேண்டாம் என்று தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. இந்த பிரச்சாரத்தை உல்லாசமாக வாழும் மேல் ஜாதி மக்கள் என்று கருதிக்கொண்டு இருக்கிறவர்களிடம் போய் இந்தப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் ஹரிஜனங்கள் வாழும் சேரிகளில் சென்று தீண்டாமை ஒழிப்பு வேண்டும் என்று கூப்பாடு போடுகின்றார்கள் நம்முடைய சர்க்கார். அதைப்பார்த்து நான் வருத்தமடைகின்றேன், துன்பப்படுகின்றேன். இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பேண்டுமென்றால் அவர்களிடையே இருக்கும் வறுமை ஒழிய வேண்டும். அதிலும் இந்தத் தீண்டாமை எங்கே அதிகமாக இருக்கிறது என்று பார்த்தால் சந்திதிகள் வாழும் இடத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றன. தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சட்டம் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. இந்த சட்டம் இப்பொழுது எட்டளவில் தான் இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் நடைமுறையில் எந்தவித பிரயோஜனமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதை அமுலாக்க வேண்டுமானால் இந்த சர்க்கார் இன்று மதுவிலக்கை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றனோ அதைப் போலவே இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். உண்மையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற எண்ண மிருக்குமானால் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து ஆதி திராவிட மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், பொது ரஸ்தாக்களில் ஆதி திராவிட மக்கள் காலில் செருப்பு போட்டுக்கொண்டு போகக்கூடாது என்றிருக்கக்கூடிய இடங்களில் போய் இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மதுவிலக்கை நடத்துவதற்கு எந்த விதமான முறைகள் கையாளப்படுகிறதோ அதே நிலையில் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு கிராமத்தில் 10 குற்றங்கள் கண்டு பிடித்து விட்டால் அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் திருந்தி விடுவார்கள். நிற்கவும், இந்த ஹரிஜனங்களிடையில் ஏற்பட்டிருக்கும் இழிவு நீங்க வேண்டுமானால் ஏழை ஹரிஜனங்கள் வாழும், காலே கோழி கூவினது முதல் சாயந்திரம் கோடான் அடையும் நேரம் வரை பாடுபடும் ஏழை மக்களின் நிலை உயர வேண்டும். அவர்களுடைய கேவலமான நிலை போகவேண்டும். ஆகவே இந்தப் பிரேரணையை ஏற்றுக்கொண்டு ஹரிஜனங்களின் நிலை உயர வேண்டிய வகையில் பாடுபடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது தவிர ஹரிஜனங்களின் பாதுகாப்புக்குப் பண்ணை பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்குப் போதிய நிலம் இல்லாத முறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்காருக்கு ஹரிஜனங்களிடத்தில் அபிமானம் இருக்குமானால் இவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தட்டும். இங்கேயே பலர் ஹரிஜனங்களைப் பற்றி சொல்வதை பரிசாசம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் காரியங்களைச் சர்க்காரிடத்தில் சொல்லட்டும், இவர்களும் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்து கொடுக்கட்டும், வேறு ஒன்றும்மில்லை பராபரமே என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. JAYARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன செய்தது என்று பலர் கேட்பார்கள். இந்த சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று பலர் குறை கூறினார்கள். நீதி முறை தவறாமல் நெறி முறை வழுவாமல் ஆண்டுகொண்டிருந்த அரிச்சந்திரன் காலத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலம் வரையில் ஹரிஜனங்கள்

15th November 1957] [Sri P. Jayaraj]

சதப்பு நிலங்களில் தான் குடியிருந்து வந்தார்கள். சதந்தரம் வந்து 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இன்று என்றும் இல்லாத ஒரு நிலையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களின் நன்மைக்காக இந்தச் சர்க்கார் எத்தனை ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அங்கு 1952-ம் வருஷத் தேர்தலின் போது காங்கிரஸ் கட்சி பணக்காரர்களுடைய கட்சி என்று தம்பட்டம் அடித்து மக்களை ஏமாற்றி அவர்களிடத்தில் பொய் பிரசாரம் செய்து சட்ட மன்றத்திற்கு வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 57-ம் ஆண்டு தேர்தலில் மக்கள் அவர்களுடைய பொய் பிரசாரத்தைப் பற்றி புரிந்து கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு அங்குள்ள மக்கள் பொய் பிரசாரம் செய்த கம்யூனிஸ்ட்காரர்களுக்கு முழுக்குப் போட்டு விட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சர்க்காரை எதிர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக மாதிரம் இதைச் சொல்லுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் 12-20
அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீமான் ஜகன்னாதன் அவர்கள் p.m.
இன்றைய தினம் தன்னுடைய மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகவே பேசி யிருக்கிறார் என்று அவரே ஒத்துக்கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன். இன்றைக்கு அவர் கட்சி மாறியிருக்கலாம். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியில் அவர் இருந்த காலத்தில் இந்தச் சர்க்கார் செய்த சாதினைகள் இந்த நாட்டிலே ஹரிஜன மக்களுக்கு மாகாண சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் செய்த முழு விவரம் எல்லாம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந் தாலும் இன்றைக்கு அவர் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பதினால் குற்றம் சாட் வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாரே தவிர, வேறொன்றும் இருப்பதற்கில்லை.

முதலிலே பேசும்போது, “மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு மேலும் அதிகப்பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதெல்லாம் செலவழிக்கப் பட்டு எப்படியோ மாயமாகப் போகிறது” என்று அவர் சொன்னார். உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோதும் திண்டாமை ஒழிப்புக்காக இந்தச் சர்க்கார் என்ன வேலைகளைச் செய்து வருகிறது என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். அப்படியிருந்தும் மாயமாகப் போகிறது என்று சொன்னார். மாயக்கொள்கையை மனதில் வைத்துக் கொண்டுபேசுவதால் அவர் அப்படிச் சொல்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய சென்னை அரசாங்கம் திண்டாமையைப் போக்குவதற்கு அதிகப் பாடுபட்டு வருகிறது. பிரசாரத்தைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பிரசாரத்தின் மூலம் மக்களுடைய மனதை மாற்றுவதற்கு எவ்வளவு பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கு சொல்வதற்கு முன்பே தெரிந்துகொண்டிருக் கலாம். பத்திரிகை வாயிலாக மட்டுமல்ல. திண்டாமை ஒழிப்பு வேலை செய்கின்ற பல்வேறு ஸ்தாபனங்களுக்கும் நிதி உதவி அளித்து, அங்கே அவர்கள் திண்டாமை ஒழிப்புக்காக என்ன என்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு, 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை சர்க்கார் இந்தத் துறையில் செய்திருக்கும் வேலைகளைப் பற்றி புத்தக ரூபமாக வெளியிட்டு ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பி வருகின்றன. அதிலிருந்து திண்டாமை ஒழிப்புக்கு இந்தச் சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் பாடுபடுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மூன்று செட்டி சேவக்குகளும், மூன்று அலிஸ்டென்ட் சேவக்குகளும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஹரிஜன நல அதிகாரியின் கீழே அவர்கள் வேலை செய்வார்கள். திண்டாமையைப் போக்குவதற்குப் பிரசாரம் செய்வதோடு கூட, ஹரிஜனங்களுக்கு அக்கிரமம், அநியாயம் நடந்தாலும், யாராவது

[Sri P. Kakkan] [15th November 1957]

தப்பிதமாக நடந்தாலும் கண்காணிப்பதற்கு அவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இப்படி மூன்று டெபுடி சேவக்குகளும், மூன்று அவலிஸ்டெண்டு சேவக்குகளும் வேலை செய்வது கனம் அங்கத்தினருக்கே நன்றாகத் தெரியும். நண்பர் கூட இந்த வேலையைச் செய்து வருகின்றார். தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலைக்கு அதிகப் பிரயத்தனம் செய்து, மத்திய சர்க்காரின் உதவியைக் கொண்டு சென்னை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டம், அல்லது வீடுகளுக்கு மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்குவதில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுவருகிறோம். இது பெரிய பிரச்சினை தான். நமது ராஜ்யத்தின் வருமானம் அத்தனைபையும் பத்துப் பதினைந்து வருஷங்கள் வரை ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்கே செலவழித்தால்தான் அவர்களுடைய பிரச்சினை தீரும். இருந்தாலுங்கூட நம்முடைய ஹரிஜன மக்கள், மற்றும் எல்லோருடைய நன்மைகளையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சபையிலும் ஹரிஜனங்கள் மட்டும் அல்ல, இன்னும் எத்தனையோ அன்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால், அதற்கு மற்றவர்களுடைய அன்பும் ஆதரவும் இல்லாமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவர்களுடைய நல்ல எண்ணம் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு மிக மிகத் தேவை. அந்த முறையிலே தான் கிராமங்கள் தோறும், குறிப்பாக ஜில்லாக்கள் தோறும் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்தைச் செய்வதிலே அதிக அக்கறைகொண்டு செய்து வருகிறார்கள். இந்தச் சபையில் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாதமும் ஜில்லாக் கலெக்டர் அல்லது தாசில் தார்கள் எல்லாம் “ஹரிஜன தினம்” என்று வைத்து, அந்த தினத்தில் தீண்டாமையைப் போக்குவதற்குப் பல பிரச்சினைகள் செய்து, மக்களுடைய மனதை மாற்றுவதற்குப் பல ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கூட்டங்களில் கனம் அங்கத்தினர் ஜெகன்னாதன் அவர்களும் பங்கு கொண்டு, தீண்டாமையைப் போக்குவதற்கு எவ்வளவு தூரம் பிரயத்தனம் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் பிரயத்தனம் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். இந்தச் சபையில் மட்டும் பேசி பிரயோஜனம் இல்லை. மக்களுடைய மத்தியிலே சென்று எல்லாரும் வேலை செய்தால்தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியும். இந்தச் சபையில் மட்டும் குறைசொல்லவதிலே குறியாக இருக்கவேண்டாம் என்று அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்தாலொழிய நம்முடைய நாட்டில் முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தொழில் துறையில் முன்னேற்றவதற்கு ஏற்பாடுகள், மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு நடந்துவருகின்றன.

‘It has been proposed to organise with Government assistance leather goods manufacture, spinning, weaving, hand-pounding of rice, poultry farming, tailoring, blacksmithy, carpentry, mat-weaving, etc.’

இம்முறையில் என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அதற்கு ஜில்லாதோறும் நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

20, 30 வீடுகள் இருக்கும் இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கூட செய்து கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இருபது வீடுகள் உள்ள கிராமமாக இருந்தாலும், அங்கே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது நமது திட்டம். குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத கிராமமே இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் திட்டம். குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லை என்று யாரும் சொல்லக்கூடாத நிலைமையில் அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

15th November 1957] [Sri P. Kakkan]

குடி மனைக்காக “ அக்வைர் ” பண்ணி நிலங்களை ஜாரி செய்வதற்கும் அடிக்கடி கலெக்டருக்கு ரெவினியூ போர்டு மூலமாக ஏற்பாடு செய்து, அதிகப்படியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இந்த அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப் விஷயத்தைப்பற்றி நண்பர் ஜகன்னாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப் விஷயமாக வாரி வழங்குகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். “ அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் அள்ளிக் கொடுக்கிறது ” என்ற பேச்சை அவரே கேட்டிருப்பார்கள். எவ்வளவு தூரம் ஸ்காலர்ஷிப் உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு உதவி செய்கிறோம். அதோடு, பையன்கள் தங்குவதற்காக மூன்று ஹாஸ்டல்களைக் கட்டுவதற்கு மூன்று லட்ச ரூபாய்க்குமேலே தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்னையிலேயே பையன்கள் தங்குவதற்கு ஹாஸ்டல் கட்ட இடம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விட்டத்தேட மூன்று லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். சிதம்பரத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு ஹாஸ்டல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஹாஸ்டல் கட்டுவதற்கு 93 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூரிலும் வசதி செய்யப்படுகிறது. ஆக, பையன்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் மட்டுமல்ல, தங்குவதற்கும் இடம் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வகையில் ஹரிஜனங்கள் உயர்ந்த நிலையில் வர வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம்.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள், ஏதோ அரசாங்கம் உடனடியாக தர்காஸ்து நிலங்களை ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பார்த்துத்தான் செய்ய முடியுமே தவிர திடீரென்று செய்ய முடியாது. ஜனங்களிடத்தில் இருக்கும் எதிர்ப்பு தெரிந்ததே. எந்த எந்த இடத்தில் கொடுக்கலாமோ அந்தந்த இடத்தில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களைப் பொருளாதாரத்தில் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு முன்னேற்ற அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது. எந்தத் திட்டத்தையும் ஒருசில குறிப்பிட்ட வருஷங்களிலே செய்ய முடியாது. கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியிலே கூட அவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். ரஷ்யாவிலே கூட இப்பொழுது நடப்பது 6-வது திட்டம். ஆகவே ஒரே நாளில் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்த்துவிடமுடியாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I shall not put the cut motion of Sri M. Jagannathan to the vote of the House. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 44,55,000 under Demand No. XXII—Harijan Uplift—be reduced by Rs. 100 ’.

The cut motion was put and the House divided thus :

Ayes.

1. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.	18. Sri S. M. Annamalai.
2. „ T. S. Ramaswamy Pillai.	19. „ T. Irusappan.
3. „ A. Govindasamy.	20. „ P. U. Shanmugam.
4. „ K. Ramachandran.	21. „ P. S. Santhanam.
5. „ M. Jagannathan.	22. „ K. Sattanatha Karayalar.
6. „ K. Anbazhagan.	23. „ P. K. Mookiah Thevar.
7. „ N. K. Palanisami.	24. „ A. V. P. Perivalaguruvu Reddi.
9. Dr. Srimathi Sathiyavani-muthu.	25. „ S. Ramasami Thevar.
10. Sr. N. Marudachalam.	26. „ T. L. Sasivarna Thevar.
11. „ S. A. M. Annamalai Odayar.	27. „ V. Subbiah.
12. „ M. Anandan.	28. „ T. Thirumalaimuthu Veerasakkaya Thiruvankadamsami Naicker.
13. „ V. K. Kothandaraman.	29. „ S. R. Munusami.
14. „ M. Selvaraj.	30. „ T. Veluchami.
15. „ C. Nataraj Odayar.	31. „ P. S. Chinnadurai.
16. „ K. Gopala Kounder.	32. „ A. R. Marimuthu.
17. „ M. Jangal Reddiar.	

[15th November 1957]

Noes.

1. Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.	41. The Hon. Srimathi Lourdhiammal Simon.
2. „ C. R. Ramaswami.	42. Srimathi Hemalatha Devi.
3. „ M. Alagirisamy.	43. „ Kamalanuja Ammal.
4. „ G. Annamalai Mathuraja.	44. „ P. K. R. Lakshmikantham.
5. „ P. Appava.	45. „ Savithi Shanmugham.
6. Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder.	46. Sri C. Muthiah Pillai.
7. „ V. Arun chala Thevar.	47. „ V. A. Muthaiya.
8. „ W. P. A. R. Chandrasekharan	48. „ G. Narayanaswami Naidu.
9. „ R. Chidambaram Bharathi.	49. „ A. Nesamony.
10. „ V. Chinniah.	50. „ K. P. Palaniswami.
11. „ N. P. M. Chinniah Kovunther.	51. „ K. Pandiyaraj.
12. „ S. Chinniah Kuppan Thevar.	52. „ P. M. Peria Karuppan Ambalam.
13. „ A. Chinnasami.	53. „ K. Peiannan.
14. „ T. T. Daniel.	54. „ A. Raja Gounder.
15. The Hon. Sri C. Subramaniam.	55. „ P. Ramachandran.
16. „ „ M. A. Manickavelu.	56. „ M. Ramachandra Reddi.
17. „ „ P. Kakkani.	57. „ S. Ramalinga Padayachi.
18. Sri P. G. Karuthiamman.	58. „ T. R. Ramamirtha Thondaman.
19. „ D. D. Srinathan.	59. Srimathi A. Sures.
20. „ N. Ekambaram Mudali.	60. Dr. Srimathi Soondaram Ramachandran.
21. „ G. G. Gurumurthi.	61. Sri K. L. Ramaswami.
22. „ P. Jayaraj.	62. „ S. Sadasivum.
23. „ T. M. Kaliannan.	63. „ S. C. Sadasayappa Mudaliar.
24. „ M. R. Kandiaswami Mudaliar.	64. „ R. C. Samanna Gounder.
25. „ T. Karappa Gounder.	65. „ S. Sangili.
26. „ P. Kolanda Gounder.	66. „ V. P. Saranganani.
27. „ V. K. Krishnamurthy.	67. „ P. R. Srinivasa Padayachi.
28. „ R. Krishnasami Gopalar.	68. „ T. Sivagnanam Pillai.
29. „ R. Krishnasami Naidu.	69. „ M. K. Somasundaram.
30. „ Kuppusami.	70. „ A. S. Subbaraj.
31. „ S. Lakshmana Gounder.	71. „ R. Subramaniam.
32. „ P. S. K. Lakshminipathi Raj.	72. „ M. D. Thiagaraja Pillai.
33. „ S. Lazar.	73. „ N. R. Thiagarajan.
34. „ B. K. Linga Gowder.	74. „ P. Urkavalan.
35. „ T. Manavalan.	75. „ A. Vedaratnam Pillai.
36. „ K. B. S. Mani.	76. „ V. Vedayyan.
37. „ V. S. Manickasundaram.	77. „ K. Vinayakam.
38. „ K. Marappa Gounder.	78. „ K. R. Viswanathan.
39. „ A. Mariappan.	79. „ O. Venkatasubba Reddi.
40. The Hon. Sri V. Ramiah.	80. „ M. Kulendaisami Gounder.
	81. „ P. Vedamanickam.

Neutral.
Nil.

Ayes—32; Noes—81; Neutral—Nil.

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 44,50,000 under Demand No. XXII—Harijan Uplift.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(11) DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,000, under Demand XXIV—Civil Works—Works.’

15th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,000 under Demand XXIV—Civil Works—Works. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(12) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS
AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,200 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant. ’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,200 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

B.—CAPITAL AND OTHER EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE
ACCOUNT.

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum of exceeding Rs. 200 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development. ’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXXIX—Capital outlay on Industrial Development. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,55,000—under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works. ’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,55,000 under Demand XL—Capital outlay on Civil Works. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[15th November 1957]

DEMAND XLV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,50,100 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,50,100 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) RE-ENACTING BILL, 1957^a.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to introduce the Madras (Transferred Territory) Re-enacting Bill, 1957 and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி பகுதி இப்போது சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பகுதி கேரள ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்து இருக்கும்போது அங்கிருந்த அரசியல் சூழ்நிலைமையின் காரணமாக அரசியல் சட்ட விதி 356-ன் கீழ் அந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தை ஜனாதிபதி அவர்கள் ஏற்று 357-வது விதியின்படி பார்லிமெண்டு சபையை இந்தப் பகுதிக்கு கேரள திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திற்கான நிர்வாகத்தை நடத்தும்பொருட்டும், சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும் ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து இருந்தார். அந்த அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டு பல சட்டங்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி பகுதிக்கு நிறைவேற்றப் பட்டன. அதிலே அந்தச் சட்டங்கள் அரசியல் சட்டப்படி ஒரு வருஷத் திற்குத்தான் அமலில் இருக்க முடியும். நவம்பர் 1-ந்தேதியுடன் அவைகள் ரத்து ஆகிவிடுகின்றன. அந்தச் சட்டங்கள் நீடித்து இருக்க வேண்டுமானால் திரும்பவும் சட்டசபையிலே அந்தச் சட்டங்களை நீடிப் பதற்குச் சட்டம் செய்தால்தான் அந்தச் சட்டங்கள் தொடர்ந்து அமலில் இருக்கும். நவம்பர் 1-ந்தேதிக்குள் நம்மால் சட்டங்கள் செய்ய முடியாத நிலைமை இருந்த காரணத்தினால் ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக கவர்னர் அவர்கள் அந்தச் சட்டங்களின் காலவரையை நீடித்திருக்கிறார்கள். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சட்டம் அந்த அவசரச் சட்டத்தை சரியான சட்டமாக்குவதற்குத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இருக்கக்கூடிய விதிகளைப் பற்றி நாம் அதிகமாகப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படா விட்டால் அங்குள்ள எல்லாச் சட்டங்களும் ரத்தாகிவிடுகின்றன. ஆதலால் இதைச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதர சட்டங்களையும் சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சபையில் சீக்கிரமே கொண்டு வருவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras (Transferred Territory) Re-enacting Bill, 1957, be taken into consideration.”